

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Ταινίες από την Ασία. Από την Ανατολή, σε μια πρώτη εκδοχή, που πάντα φάνταζε στα μάτια μας εξωτική. Σαν τις Χίλιες και μια νύχτες. Σαν τον Κλέφτη της Βαγδάτης. Σαν το Λυχνάρι του Αλλαντίν. Σαν τα ινδικά λυρικά μελοδράματα με την Ναργκίς. Σαν τις ταινίες καράτε. Σαν ταινίες από τη χώρα των θαυμάτων που προσφέρονταν για κάθε είδους θεαματικές απιδανότητες. Αλλά αυτά αφορούν στην εμπορική εκμετάλλευση του θέματος. Από την άλλη, υπήρξαν οι ταινίες που ανακάλυπταν, ήδη από τη δεκαετία του '50, τα μεγάλα κυρίως ευρωπαϊκά φεστιβάλ. Ταινίες από την Ιαπωνία στην αρχή, από την Ινδία μετά, από την Κίνα τελευταία. Σήμερα κάθε, μικρό ή μεγάλο, διεθνές φεστιβάλ που σέβεται τον εαυτό του, αναζητά το κλου του σε κάποια ταινία από την Ασία. Μόνο που τα παραμύθια της Χαλιμάς τελείωσαν πια. Όπως και οι τουριστικές-φολκ ή νεορεαλιστικές εκδοχές ομοιογενοποίησης των προσλαμβανομένων εικόνων. Ο τίτλος «Παράθυρο στην Ασία» είναι στην πραγματικότητα μια συντομογραφία που συμπεριλαμβάνει επτά ταινίες: από τη Σιγκαπούρη, από την Ταϊλάνδη, από την Ινδία, από τη Σρι Λάνκα, από την Ιαπωνία, από τις Φιλιππίνες, από την Ταϊβάν. (συνέχεια στη σελ. 3)

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Το ξεκούμπωμα (Knoflikari)

του Petr Zelenka (Τσεχία, 1997)

Φαντάσου μια μασέλα - ερωτικό εργαλείο. Φαντάσου να σχεδιάζεις το γάμο του παιδιού σου την ώρα που δοκιμάζεις διάφορες ερωτικές στάσεις με τον πατέρα του. Φαντάσου τέσσερις γιαιωνέζους να φιλοσοφούν γύρω από τις θεραπευτικές ιδιότητες του όρκου, πίνοντας τσάι, τη στιγμή που η Χιροσίμα γίνεται στάχτη από την ατομική βόμβα. Που δεν θα πεφτε εκεί αν ο πιλότος είχε την ορατότητα να τη ρίξει εκεί που έπρεπε. Και μετά υπάρχει και το ανδρικό σπέρμα. Που εκτοξεύεται στο σύμπαν για διαπλανητικές γενετικές αποστολές. Ο χρόνος μπορεί να είναι το 1945 ή το 1995. Η ημερομηνία πάντα η ίδια. 6 Αυγούστου. Μέρα και νύχτα. Εκκεντρικοί χαρακτήρες και παράξενες καταστάσεις μπλέκονται με σουρεαλιστικό τρόπο μέσα από έξι ιστορίες, που εκ πρώτης όψεως δεν έχουν τίποτα το κοινό, εκτός από μια ημερομηνία. Εδώ έρχε-

ται η παζλοειδής γραφή του Petr Zelenka. Γιος δύο επιτυχημένων Τσέχων σεναριογράφων και απόφοιτος της διάσημης σχολής FAMU της Πράγας, στο σενάριο, εκμεταλλεύτηκε τη σύμπτωση και το τυχαίο που φέρνουν κοντά ανθρώπους και κομμάτια ζωής, δίνοντας στην ταινία του τη μορφή ενός καλειδοσκοπίου. Στο ευφύεστο αυτό σενάριο, η μία ιστορία μπαίνει μέσα στην άλλη δανείζοντας της χαρακτηριστικές και θέματα, διατηρώντας όμως τη δική της ξεχωριστή ατμόσφαιρα. Ατμόσφαιρα που ξεχειλίζει μαύρο χιούμορ στα όρια της διαστροφής. Μαύρη κωμωδία σίγουρα το *Ξεκούμπωμα* αλλά και πολιτική ταινία. Κατά ένα τρόπο, ο Zelenka βάζει τους νεαρούς ήρωες της ταινίας του να σταθούν στο κατώφλι του αιώνα που φεύγει και να αναρωτηθούν για τα λάθη και τις παραλείψεις αυτών που τον έζησαν και τον διαμόρφωσαν. Με τρόπο ειρωνικό, σαρκαστικό και κυνικό. Όπως ακριβώς πρέπει σε έναν αιώνα που φλέεταρε με την αυτοκαταστροφή του όσο κανένας άλλος.

Τζ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

Οι φωτογράφοι

του Νίκου Κούνδουρου

Ο Νίκος Κούνδουρος, τιμώμενο πρόσωπο φέτος στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου, παρουσιάζει στη Θεσσαλονίκη τη νέα ταινία του *Οι Φωτογράφοι*, μια αντιπολεμική εκδοχή της Αντιγόνης του Σοφοκλή, μύθο που ο σκηνοθέτης διασκευάζει, μεταφέροντας τους ήρωές του από τη Θήβα στην τραγική πραγματικότητα της τριτοκοσμικής ανατολής. "Ήταν χειμώνας '66 με '67, στην παγωμένη Γενεύη", θυμάται ο σκηνοθέτης, "όταν ο Βαγγέλης Γκούφας και η αφεντιά μου γράψαμε το πρώτο της σενάριο, ως πράξη αντίστασης στους συνταγματάρχες που είχαν πνίξει κάθε ελεύθερη φωνή στην Ελλάδα...". Μετά από 31 χρόνια η Αντιγόνη του βετεράνου σκηνοθέτη στο πρόσωπο της νεαρής Κατερίνας Παυλάκη, μεταμορφώνεται σ' ένα τολμηρό πλάσμα που αναζητά το πτώμα του αδερφού της στα ματωμένα χώματα μιας έρημης περιοχής

θήσει ένα ορυχείο ασημιού. "Οι κάμερες των δημοσιογράφων καταγράφουν τη φρίκη του θανάτου και της εκδίκησης". Η Αντιγόνη του Καμράλ, ξυπόλητη και πανικόβλητη, συναντά μια Αμερικανοεβραία φωτογράφο "ένα καλομαθημένο κορίτσι από το δυτικό κόσμο... που έρχεται αντιμέτωπη με την υπαρξιακή αγωνία του κοριτσιού και τη χρεωκοπεία του σύγχρονου κόσμου...".

Β.Π.

«Βρίσκω το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ζωντανό, διασκεδαστικό, εξαιρετικά ενδιαφέρον και φιλόξενο. Ένα φεστιβάλ είναι πολύ σημαντικό γιατί μας υπενθυμίζει πόσο ευρύ είναι το φάσμα των ταινιών που γυρίζονται, σε μια εποχή που το δίκτυο διανομής μας παρουσιάζει ταινίες σ' ένα εύρος εξαιρετικά περιορισμένο.»

Ken Loach

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Η λουλουδού του Μεντεγίν στο Εκτός συναγωνισμού και ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης και η Λένα Βουδούρη που μιλούν για τις ταινίες τους

4 Οριακές περιπλανήσεις στους Νέους Ορίζοντες, συνέντευξη του Marc Barbé, πρωταγωνιστή της ταινίας *Σκοτεινιά* και ο Ted Hope μιλάει για την ελληνική κινηματογραφική αγορά

5 Μου αρέσει οι ηθοποιοί να είναι άνθρωποι και όχι να τους παριστάνουν, λέει η Βελγίδα Patrice Toyne

6 Τιμητική αναφορά στον ξαφνικό θάνατο του Alan J. Pakula και ο Γιώργος Χωραφάς μιλάει για την δεστική και κινηματογραφική του καριέρα

7 Βάγκνερ και Απροσδόκητη περιπλάνηση από τα Βαλκάνια και ο Ινδός Jagaraj μεταφέρει τον Οθέλλο στην Ασία

ASIAN VISION

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Τουλάχιστον τα ακούσαμε σε αξιοπρεπή εκλαϊκευμένη έκδοση. "Ο κινηματογράφος νεκρός; Μάλλον ειπώθηκε με προκλητικό τρόπο. Θα αποφασίσω να μην ρωτήσω ποιός σκηνοθέτης το είπε αυτό" (και κάνοντας την αδιάφορη σφύριζα: το γκριν, το γκριν είναι iv-φέτος στο φεστιβάλ εννιά).

Δεν θα την ξετρυπώνανε ποτέ από τη σκοτεινή αίθουσα του Παλλάς που προτίμησε για να δει την παραμονή της αλλαγής του αιώνα α λα Χαλ Χάρτλεϊ. Πρότιμησε το Βιβλίο της ζωής.

Σιγά! Ένα είναι το τραπέζι, όλοι θα πάρετε. Μισό για τον κ. Γιάνναρη και τη δική του ταινία και μισό την κ. Βουδούρη. Με λίγη καλή θέληση όλα γίνονται και ξεγίνονται.

Μόνο οι εκνευρισμοί του κ. Γιάνναρη δεν ξεγίνονται και οι δημοσιογράφοι έμειναν άφωνοι. "Άλλη ερώτηση;" ... "Τι έγινε, φοβάστε;"

Ηρθαν κι άνοιξαν οι ορίζοντες του Γάλλου παραγωγού στο πάρτυ των Νέων Οριζόντων καθώς μιλήθηκε στο τσιφτετέλι και προσπαθούσε να εμπεδώσει την τεχνική του χωρίς φυσικά να φτάσει το επίπεδο των Ελληνίδων "ειδικών". Αν γινόταν και αυ-

Η εταιρία παραγωγής Good Machine άλλαξε λίγο το γλωσσικό μας κλίμα και ακούσαμε επίτελους αμερικάνικα, εκείνα με την μεστή προφορά της Νέας Υόρκης και του L.A. Μα ακούγοντας τόσες μέρες διαλέκτους από δω κι από κεί και τα "τουριστικά" αγγλικά των επισκεπτών αποπροσανατολίστηκε η trash-κουλτούρα μας. Όσο για τις ταινίες που η Good Machine προωθεί και βοηθά στο σχεδιασμό τους, είναι εκείνες που στοχεύουν στο "να ακουστούν στην Αμερική νέες φωνές και να προβληθούν νέες οπτικές γωνίες".

Κάποιοι επιμένουν, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που κάνω εγώ να το φουντώσω, ότι το Φεστιβάλ αυτό είναι κομματάκι ξενέρωτο. Γιατί το λέτε αυτό, επειδή άρχισε να βρέχει;

Είπα θα τον περιλάβω τον Κιούκα που "απήγαγε" το Χωραφά αλλά ευτυχώς τους πέτυχα στο infocafe πάνω στην πρόβα για την τελετή λήξης. (Το είπαμε αυτό, θα την παρουσιάσει ο Χωραφάς παρέα με τη Βίκυ Κουλιανού που θα βλέπετε από σήμερα να σουλατσάει στην πόλη).

Κι αφού τελειώνω τη συνέντευξη κατευχαριστήμην που επιτέλους έγινε κι αυτή η δουλειά, γυρίζω να δω και τι βλέπω στα γύρω τραπέζια; Γιατί καλέ με κοιτάτε με τέτοιο μίσος; επειδή πήρα συνέντευξη από το Χωραφά; Σιγά, παντρεμένος και με παιδιά είναι ο άνθρωπος.

Μεταξύ Χόλυγουντ και Ευρώπης, την καινούργια ταινία του Γιώργου Χωραφά την αγόρασε και ένας δικός μας διανομέας και θα μπορούσαμε να τη δούμε τη νέα χρονιά -εκτός απροόπτου. Μην σας παραπλανήσει ο τίτλος: "Η νύφη... Η απελευθέρωση του Κουρδιστάν". Δεν είναι ταινία "στρατευμένη". Αντίθετα, είναι μια παραγωγή γαλλική ενός Κούρδου σκηνοθέτη, μια ταινία "που έχει τη ζωή μέσα της, είναι μια ιστορία που σε αγγίζει, που γελάς, δείχνει τον κόσμο με ειρωνία και τρυφερότητα". Ουδεμία σχέση με τον Οτσαλάν.

Ονειρευόμουν τα όνειρα που θα έβλεπα το πρωινό του Σαββάτου, όταν θα έδινα στον εαυτό μου την πολυτέλεια να συμπληρώσει οκτώωρο ύπνο. Που τέτοια τύχη. Δεν γινόταν μόνο με το βίντεο, ο υπουργός πολιτισμού θέλει να μας τα πει κι από κοντά. Κι άντε πάλι εγώ από κοντά.

Ενδιαφέρουσα ακούγεται η ημερίδα που ετοίμασε το τμήμα δημοσιογραφίας του ΑΠΘ με θέμα "Το αστυνομικό ρεπορτάζ και η παρουσίαση του από τα ΜΜΕ". Θα μιλήσουν και θα συντονίσουν δημοσιογράφοι και ΑΠΘ καθηγητές από Αθήνα και Θεσσαλονίκη (θα είναι και ο Θεοδωρής Ρουσσοπούλος εκεί).

Δεν πάω σε άλλο πάρτυ, φοβάμαι μήπως αρχίσω να βλέπω ελέφαντες με ροζ πουά και δεν βλέπω κάποιον στο φεστιβάλ πρόθυμο να επαναλάβει τα "γκανγκ" του Πίτερ Σέλερς.

Τα μπλέξαμε τώρα με δύο τελετές βραβείων, τη μια καπάκι πίσω από την άλλη. Πολλοί θεσσαλονικείς δεν έχουν καταλάβει ποιά είναι η μια και ποιά είναι η άλλη.

Όλο τρελή χαρά

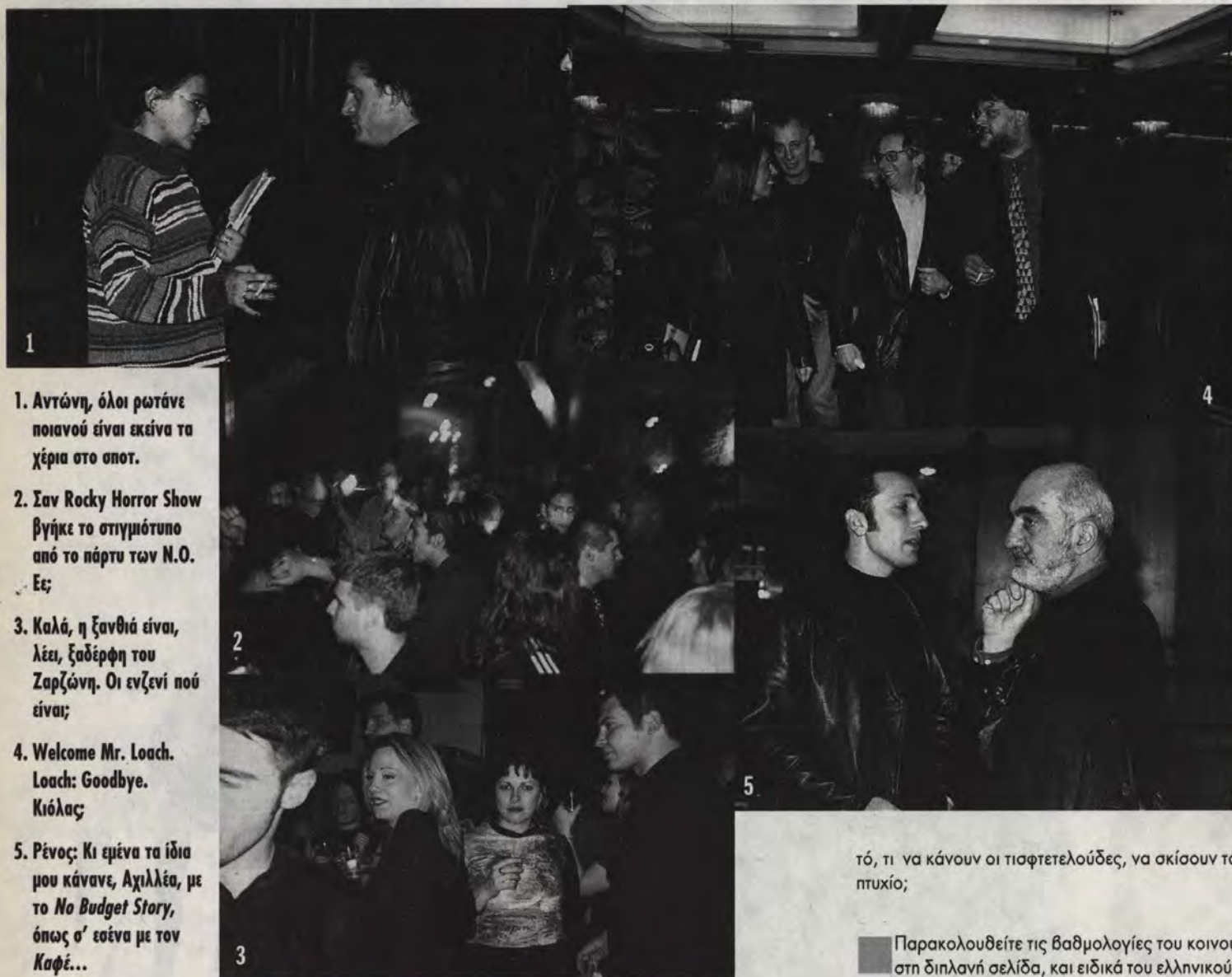
Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

Άκουγα για σεβασμό, για το σεβασμό απέναντι στον κόσμο, που δεν μπορεί παράλληλα να υποθάλπεται από το ίδιο το σύστημα, που έχει τον έλεγχο, είτε αυτό είναι ολοκληρωτικό, είτε κομμουνιστικό καθεστώς, άκουγα για τη δυνατότητα επικοινωνίας που προσφέρει η τηλεόραση, για την ισχύ αυτού του μέσου, που όμως πάντα έμμεσα ελέγχεται από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, για τις γρήγορες εναλλαγές εικόνων (στυλ MTV) που δεν αφήνουν περιθώρια για σκέψη... Ελεγε, έλεγε και δεν τελείωνε ο Κεν Λόουτς και εμένα κάτι μου δυμίζαν όλα αυτά. Μα από πότε έχω να ακούσω κάποιον να μιλά έτσι για "αξίες";

Φυσικά δεν άφησαν ήσυχο τον Κεν Λόουτς, τα είπε στα μαγνητόφωνα μετά των έστρωσαν στο σαλονάκι να τα πει και στην κάμερα.

Η εντυπωσιακή Ξανθιά πρωτογωνίστρια του Κώστα Γιάνναρη δεν ήταν παρούσα στη συνέντευξη τύπου για την ταινία. Όσο και να την ψάχνανε,

Θυμάσαι την Ντόλι Μπελ;

1. Αντώνη, όλοι ρωτάνε ποιανού είναι εκείνα τα χέρια στο σποτ.
2. Σαν Rocky Horror Show βγήκε το στιγμιότυπο από το πάρτυ των Ν.Ο. Ες;
3. Καλά, η Ξανθιά είναι, λέει, ξαδέρφη του Ζαρζώνη. Οι ενζένι πού είναι;
4. Welcome Mr. Loach. Loach: Goodbye. Κιόλας;
5. Ρένος: Κι εμένα τα ίδια μου κάνανε, Αχιλλέα, με το No Budget Story, όπως σ' εμένα με τον Καφέ...

τό, τι να κάνουν οι τσιφτετελούδες, να σκίσουν το πτυχίο;

Παρακολουθείτε τις βαθμολογίες του κοινού στη διπλανή σελίδα, και ειδικά του ελληνικού; Κι ακόμα δε λιποθυμήσατε; Μην τρελαθούμε κιόλας!

guest list

Dragojevic Srdjan
Σκηνοθέτης

Bjelogrić Dragan
Ηθοποιός/Παραγωγός

Bjelogrić Goran
Παραγωγός

Βαφέας Βασίλης
Σκηνοθέτης

Ποντίκας Μάριος
Σεναριογράφος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την Κυριακή 22 Νοεμβρίου
και ώρα 20:30,
στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ II
θα προβληθεί η ταινία
Η αγάπη είναι διάβολος
του John Maybury.

Η επαναληπτική προβολή
της ταινίας **Vortex**
ματαιώνεται.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Μετά τη λήξη του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου διοργανώνεται από τη Δευτέρα 23 Νοεμβρίου έως και την Πέμπτη 26 Νοεμβρίου ένα επιπλέον πρόγραμμα προβολών με τον τίτλο «Εικόνες του Φεστιβάλ», προσφορά στο κινηματογραφόφιλο κοινό της Θεσσαλονίκης.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει προβολές των ταινιών του Αφιέρωματος στον Ακίρα Κουροσάου στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II, μια επιλογή ταινιών από το Αφιέρωμα στον Κεν Λόουτς στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, όπως επίσης και ένα απάνθισμα από τις καλύτερες στιγμές του Φεστιβάλ. Οι τίτλοι των ταινιών και οι μέρες και οι ώρες προβολών τους θα ανακοινωθούν στο «Πρώτο Πλάνο» της Κυριακής.

Στο χθεσινό φύλλο, ο δάιμων του τυπογραφείου αντέστρεψε στην ανακοίνωση τα ΟΛΥΜΠΙΟΝ I και ΟΛΥΜΠΙΟΝ II. Φαίνεται είδε πολλές ταινίες και ζαλίστηκε...

Περιφερειακές Εκδηλώσεις

Το πρόγραμμα των προβολών σήμερα έχει ως εξής:

ΕΔΕΣΣΑ, αίθουσα «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»
Ώρα 20:30
Τα Ρόδινα Ακρογιάλια, του Ευθύμη Χατζή

ΚΙΑΚΙΣ, Αίθουσα εκδηλώσεων Νομαρχίας
Ώρα 19:00
Λόλα τρέξε / Lola rennt, του Tom Tykwer (Γερμανία, 1998)

Ώρα 21:00
Ψάρι τον Αύγουστο / Mizu no naka no hachigatsu, του Yoichiro Takahashi (Ιαπωνία, 1998)

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η λουλουδού του Μεντεγίν (La vendedora de rosas)

του Victor Gaviria (Κολομβία, 1998) - ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 14:45

Είναι Χριστούγεννα και στις βιτρίνες της πόλης του Μεντεγίν πολύχρωμα στολίδια και αναμμένα λαμπιόνια καλούν τους πολίτες και ιδιαίτερα τα παιδιά να γιορτάσουν. Η δεκαετήχρονη Μόνικα είναι ένα παιδί του δρόμου. Πουλάει τριαντάφυλλα στους ρομαντικούς θαμώνες ακριβών ρεστοράν, κάνει βόλτες με τον έμπορο ναρκωτικών φίλο της και ονειρεύεται καινούρια φορέματα και διακοπές απ' αυτές που διαβάζει κανείς σε παραμύθια. Με την οικογένεια γύρω από το τραπέζι και με πυροτεχνήματα να σκάνε στον ουρανό. Σαν κι αυτήν υπάρχουν κι άλλα παιδιά. Γι' αυτά η ζωή είναι φθνή, η ελπίδα πολυτέλεια και η εξαθλίωση μοίρα. Αυτό είναι ένα φιλμ για τα παιδιά του Μεντεγίν. "Ένα φιλμ που καταγράφει την ύπαρξή τους, ένα παράθυρο ανοικτό στον ανθρωπισμό" όπως λέει ο Κολομβιανός σκηνοθέτης Βίκτορ Γκαβίρια. Αφήνοντας στην άκρη τον μαγικό ρεαλισμό του λατινοαμερικανικού σινεμά, ο Γκαβίρια φτιάχνει ένα νεορεαλιστικό δράμα για να διεισδύσει κοινωνικά ζητήματα της χώρας του. Ναρκωτικά, κλοπές, πρόωρη σεξουαλικότητα είναι μια καθημερινότητα για τα παιδιά που βλέπεις να ζουν στους δρόμους της Κολομβίας. Με κάμερα στο χέρι, πολλές νυχτερινές σκηνές, έντονες αντιθέσεις

και ερασιτέχνες ηθοποιούς, ο Γκαβίρια φτιάχνει ένα πορταίτο της ανθρωπίνης δυστυχίας στα όρια του ντοκουμαντέρ.

"Οι ηθοποιοί μου είναι παιδιά του δρόμου που μετά το γύρισμα επέστρεψαν πίσω στην σκληρή ζωή τους. Είχα να κάνω με μικρούς επαναστάτες εκτός και εντός οθόνης, αλλά η επανάσταση τους πρέπει να ειπωθεί σαν ένα είδος ηρωισμού, μια μάχη απέναντι στο σύστημα που συντηρεί την εξαθλίωση τους. Αν προσπαθήσεις να τα μετατρέψεις σε ευαίσθητα πλάσματα θα χάσεις πιστεύω την αλήθεια τους". Πρόκειται για μια εξ ολοκλήρου κολομβιανή παραγωγή, η οποία αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες στην ολοκλήρωσή της. "Γυρίζαμε για 18 εβδομάδες και καθημερινά έπρεπε να στήνουμε ένα σπίτι γι' αυτά τα παιδιά. Έπρεπε να τους παρέχουμε ένα θετό πατέρα, έναν ψυχολόγο και γκουβερνάντες για να μπορούμε να κρατήσουμε την αταξία κάτω από έναν έλεγχο και να αντιμετωπίσουμε καθημερινά προβλήματα" λέει ο παραγωγός της ταινίας. Παρά τη σκληρότητα όμως του θέματος και τον ντοκουμαντερίστικο τρόπο γραφής, ο Γκαβίρια κατορθώνει να δημιουργήσει μια οπτική ποιήση. Ο ίδιος έχει εκδόσει τρία ποιητικά βιβλία στην Κολομβία και όπως υποστηρίζει η ταινία του είναι χαλαρά βασισμένη στο κλασικό παραμύθι του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν "Το κοριτσάκι με τα σπέρτα". Με τη διαφορά ότι εδώ είναι πραγματικότητα. Και στην πραγματικότητα "οι ζωές αυτών των παιδιών δεν αντιπροσωπεύουν μια πολιτισμική συμπεριφορά, αλλά μια τραγωδία."

Τζένη Παυλίδου

ASIAN VISION (συνέχεια από τη σελ. 1)

Όπως υπάρχουν επίσης τέσσερις ταινίες: από το Ιράν, από την Κορέα, από την Ιαπωνία, από τις Κορέα-Ταϊτζικιστάν, στο Διεθνές Διαγωνιστικό τμήμα. Μία ταινία από την Κίνα Εκτός Συνταγωνισμού. Τέσσερις: δύο από το Ιράν, μία από το Κιργιστάν και μία από την Ιαπωνία, στους Νέους Ορίζοντες. Ταινίες με διαφορετικό ύφος και θέμα η κάθε μία και χαρακτήρες κάθε άλλο παρά γραφικούς. Ίσως λίγο περισσότερο ανθρωπίνους από μας. Γιατί κάθε παράθυρο έχει δύο όψεις, βλέπεις και βλέπεται μέσα από αυτό.

Σωτήρης Ζήκος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

Ζείτε μεταξύ Λονδίνου και Αθήνας. Με δεδομένη την απόσταση που σας επιβάλλουν οι ασχολίες σας, πόσο εξοικειωμένος είστε με την καθημερινή ζωή αυτών των παιδιών που ζουν στην άλλη πλευρά της πόλης; Ομολογώ ότι δεν την πολυξέρω... Ούτε έχω καμιά έπαρση να ισχυριστώ ότι μπήκα τελειώς μέσα σ' αυτή τη μικροκοινωνία των περισσότερων νεαρών Ποντίων που ζουν στο Μενίδι.

Πώς καταφέρατε να συλλέξετε τις πληροφορίες σας;

Παρακολουθούσα αυτή την παρέα των παιδιών σε καθημερινή βάση. Έβλεπα τις αντιδράσεις τους στις διάφορες καταστάσεις, παρακολουθούσα τις συνθήκες ζωής τους.

Πόσο πιστά πιστεύετε ότι αποδίδετε τα όρια και τις διαστάσεις; Κοιτάζτε. Αυτήν την αίσθηση του ξεριζωμού τη θεωρώ πολύ οικεία. Κάποιοι σαν εμένα, που είναι Έλληνες και δεν είναι Έλληνες, που έχει ζήσει στη Βρετανία αλλά δεν είναι Άγγλος, που γεννήθηκε στην Αυστραλία, αλλά δεν είναι Αυστραλός... μου είναι οικεία η αίσθηση του ξένου... αυτή η αίσθηση του ξε-

ριζωμού που νιώθεις στην ψυχή, μου είναι γνωστή. Βεβαίως και δεν ξέρω για το Καζακστάν και το πώς ζούσαν οι άνθρωποι που ήρθαν από 'κει πέρα. Αυτό όμως που ζουν στην Αθήνα είναι πολύ οικείο για μένα. Έχω ζήσει αντίστοιχες φάσεις. Ο προβληματισμός μου περισσότερο ήταν πώς να πειθαρχήσω αυτά τα παιδιά και να βάλω την ταινία μέσα στη ζωή τους. Είμαι τυχερός γιατί τελικά με εμπιστεύτηκαν και μου έδωσαν τα πάντα.

Πόσο κοντά βιώσατε τη φιλία των επτά νεαρών φίλων και πρωταγωνιστών σας;

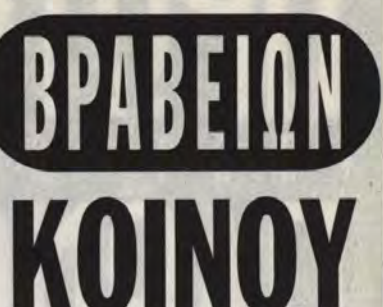
Έζησα από κοντά τη φιλία τους, τις πλάκες, ακόμα και τον ανταγωνισμό που εξελίχθηκε μεταξύ τους... Υπήρχε μια "ψιλοκόντρα", ευγενικών προθέσεων βέβαια, που λειτούργησε δημιουργικά -ευτυχώς- για την ταινία. Πρέπει να σου πω ότι πρόκειται για μεγάλες κοκεταρίες! Ο ένας πάσχιζε να αποδώσει καλύτερα το ρόλο από τον άλλον! Προς όφελος δικό μου, ευτυχώς, και γι' αυτό τους είμαι ευγνώμων...

Έχει κάποιος απ' αυτούς εκδηλώσει ενδιαφέρον να παίξει στο σινεμά; Όλοι τους! (...γέλια...). Η ταινία τους άλλαξε τη ζωή. Τους έκανε σταρ!!! (...γέλια...)

Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας Από την Άκρη της Πόλης (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ Α' ΠΡΟΒ Β' ΠΡΟΒ Γ' ΠΡΟΒ ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Μόνο ο Θεός με βλέπει	4,29	4,25	—	4,27
2. Η τελευταία νύχτα του κόσμου	4,21	—	—	4,21
3. Άνοιξιμο πατρίδα μου	4,09	4,36	—	4,23
4. Ακαριαίο χτύπημα	4,02	4,29	—	4,15
5. π	3,99	4,22	—	4,11
6. Το μήλο	4,13	4,08	—	4,10
7. Το πέταγμα της μέλισσας	3,78	3,92	—	3,85
8. Ψάρα τον Αύγουστο	3,71	3,58	—	3,64
9. Πάθος	3,68	3,40	—	3,54
10. Το ξεκούλημα	—	—	—	—

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

1. Ήπειρος	4,55	—	—	4,55
2. Χάρε γείτονα	4,36	—	—	4,36
3. Ρόδινα Ακρογιάλια	4,17	4,04	4,43	4,21
4. Προμηθεύς Εναντιοδρομών	3,43	4,72	—	4,07
5. Από την άκρη της πόλης	4,04	—	—	4,04
6. Ας περιμένουν οι γυναίκες	4,15	3,89	3,95	3,99
7. Η γωνιά του παραδείσου	4,06	3,68	—	3,87
8. Το κρίμα: μια μυθολογία του σκότους	3,77	3,96	—	3,86
9. Black Out	3,67	3,97	—	3,82
10. Ούλοι εμείς, εφέντι	4,63	—	—	3,81
11. Μέδουσα	3,81	3,51	3,64	3,65
12. ΜΕΚΥΙΑ II	3,66	3,33	—	3,49
13. Αίνιγμα	3,21	3,35	2,92	3,16
14. Κόκκινος δράκος	3,20	3,11	2,97	3,09
15. Οι φωτογράφοι	—	—	—	—

Η HEINEKEN, βασικός υποστηρικτής του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, θεσμοθετεί για τρίτη συνεχή χρονιά το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ HEINEKEN. Απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλεται σε πρώτη δημόσια προβολή, και συμμετέχει στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στα πλαίσια του διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Οι συμμετέχοντες των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά βαθμολογίας, αναφέρονται παραπάνω.

ΛΕΝΑ ΒΟΥΔΟΥΡΗ

Θεωρείτε ότι στην προσέγγιση του έργου -κυρίως δε του λόγου του Παπαδιαμάντη, απαιτείται μια διαδικασία ικανής και αναγκαίας μύησης;

Η ταινία αυτό φιλοδοξεί: να μυήσει το θεατή στην αυθεντική ατμόσφαιρα που γέννησε αυτό το τόσο σημαντικό έργο το οποίο πραγματικά τοιχογραφεί μια ολόκληρη εποχή. Πήγα στην Αγιά, πήγα στα μικρά λιμανάκια που αναφέρονται στα διηγήματά του, πήγα εκεί που με οδήγησε ο ίδιος ο λόγος του Παπαδιαμάντη. Ήθελα να κάνω μια ταινία όπου...εν αρχή είναι ο λόγος... η εικόνα κατά τη γνώμη μου έπρεπε να ταπεινωθεί μπροστά σ' ένα λόγο ιερό όπως αυτός του Παπαδιαμάντη.

Ο ποιητικός λόγος μπορεί να χωρέσει σ' ένα ή πολλά καρέ;

Υπάρχει ένα κλισέ ότι η λογοτεχνία δε μπορεί να γίνει σινεμά. Εγώ λέω ότι είναι ένας χώρος που πρέπει να τον ψάξουμε, γιατί υπάρχουν και πράγματα που η εικόνα δεν αρκείται να αποδώσει. Η εικόνα υπερβάλλει και υπερεκτιμάται. Είναι υπερθετική και υπερδραματική. Έχει πάρει πολύ από

νω της... Οφείλουμε να ταπεινώσουμε την εικόνα, ιδίως μετά τη κυδαιότητα που μας επιβάλλει η τηλεόραση, που αλέθει σημαντικά και ευτελή όλα σ' ένα χαρμάνι. Για μένα ο κινηματογράφος οφείλει να επενδύει στη σκέψη και στο αίσθημα, αντιδρώντας στην χύμα πραγματικότητα της τηλεόρασης. Η παντοδυναμία της τηλεόρασης με ενοχλεί. Η εικόνα δεν είναι παντοδύναμη. Ο κινηματογράφος οφείλει να πατάει στη σκέψη και στο αίσθημα. Αλλιώς η εικόνα είναι στείρα. Μπροστά σε μια κοσμοθεωρία όπως αυτή του Παπαδιαμάντη, σύγχρονη κατά την άποψή μου και πάντα επίκαιρη, διαχρονική όσο κι ενός Αισχύλου, η εικόνα θάπρεπε να παραχωρήσει το θρόνο της, χάριν του μεγαλείου του λόγου του.

Επενδύσατε δηλαδή περισσότερο στο λόγο και λιγότερο στη δράση;

Δεν προσπάθησα να δραματοποιήσω γεγονότα τα οποία ο ίδιος τα "περνάει ντούκου". Ο Παπαδιαμάντης δε δίνει σημασία στη δράση. Δεν επιμένει στη δυτική αφήγηση. Λέει από την αρχή τι θα γίνει. Κάνει κύκλους και επανέρχεται. Πιστεύει στον κυκλικό χρόνο που δεν συμπορεύεται με το γραμμικό που επιβάλλει ο κινηματογράφος. Ρίχνει όμως ένα δικό του φως στα μικρά, ασήμαντα ίσως περιστατικά της ζωής. Δεν τον ενδιαφέρει να ψυχογραφήσει. Δανείζεται απλώς στοιχεία από τη ζωή τους.

Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας Η γωνιά του Παραδείσου (Ελληνικός Κινηματογράφος 1998)

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Ted Hope

**Σύντομα συμπεράσματα
του προέδρου
της Good Machine
για την ελληνική
κινηματογραφική αγορά**

“Θα ευχόμουν οι ελληνικές εταιρίες να πλήρωναν περισσότερα χρήματα. Αλλά κατανοώ πως είναι μια μικρή αγορά. Ένας από τους λόγους που ήρθα στην Ελλάδα ήταν για να τη γνωρίσω από κοντά. Τα σύντομα συμπεράσματα, από το χθεσινό στρογγυλό τραπέζι, είναι πως φαίνεται στην Ελλάδα να υπάρχει μια δονούμενη κοινότητα κινηματογραφιστών που επιθυμούν να μάθουν τον τρόπο που καταφέρνουμε πράγματα. Είναι σημαντικό για κάποιον να δέλει να μάθει τον τρόπο που κάποιος άλλος κάνει παρόμοια πράγματα με εκείνον, αυτό οδηγεί σε αλλαγές. Είναι θετικό πως το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου παράγει μια ποικιλία ταινιών και προσπαθεί να κάνει ταινίες για διαφορετικό κοινό.”

“Τις 24 ώρες που έχω βρεθεί στη Θεσσαλονίκη, έχω διασκεδάσει πάρα πολύ, είδα μια πολύ καλή ταινία τα Ρημαγμένα Κορμιά (Broken Vessels) του Scott Ziehl. Βρίσκω πως η ενέργεια του χώρου είναι ιδιαίτερα καλή και μου δίνει ελπίδα για τη συνέχεια. Η Θεσσαλονίκη δείχνει να είναι μια καλή πόλη, καλή μηχανή, καλός κινηματογράφος και πολύ ελπίδα (Good city, Good Machine, Good cinema and lots of hope).”

Νέοι Ορίζοντες

Ταινίες από το Καναδά, τη Γαλλία, την Ιαπωνία, την Αυστρία, την Εσθονία, τη Γερμανία, που αφηγούνται περιπλανήσεις και καταβυθίσεις στα σκοτάδια της ψυχής των ηρώων τους.

Βίτσια, Bruce Sweeney, 94', Παλλάς 16:00

Οι προσδοκίες αυτών που είχαν εντυπωσιασθεί με την πρώτη ταινία του σκηνοθέτη, θα επιβεβαιωθούν με την νέα ταινία του. Ασυμβίβαστος και εικονοκλάστης ο Sweeney, αφηγείται την προκλητική ιστορία μιας ερωτικής διαστροφής, που εκτυλίσσεται στα στενά όρια μιας επαρχιακής πόλης του Καναδά. Η ταινία κερδίζει από τις πολύ καλές ερμηνείες των ηθοποιών, καθώς και από τη συνοχή, την πρωτοτυπία και την προκλητικότητα του θεματός της.

Ευχαριστούμε την Καναδική Πρεσβεία για την πραγματοποίηση των προβολών των Καναδικών ταινιών στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Σούζι Ουάσιγκτον, Florian Flicker, 85', Πλατεία IV 16:00

Το Suzie Washington είναι η ιστορία μιας γυναίκας που παγιδεύεται ανάμεσα σε διαφορετικούς κόσμους. Μια παράνομη τουρίστρια που προσπαθεί να ξεφύγει από το παρελθόν της και από την απειλή της σύλληψης, η Nana, έρχεται αντιμέτωπη με μια ξένη χώρα και νοστορπία. Στο Suzie Washington η Florian Flicker μας δείχνει ότι η ιδέα της Αυστρίας ως παράδεισος δεν είναι παρά μόνο μια ψευδαίσθηση.

Σκοτεινιά, Philippe Grandrieux, 112', Παλλάς 18:00

Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του 44χρονου σκηνοθέτη, ο οποίος μέχρι πρότινος είχε αντικείμενο τη video art και τα ντοκιμαντέρ. Όπως υποδηλώνει ο τίτλος, πρόκειται για μια "σκοτεινή" ταινία, ένα θρίλερ, με κεντρικό πρόσωπο τον Ζαν, έναν serial killer γυναικών. Ο Ζαν είναι ένας άνθρωπος κυνηγμένος από τις παιδικές του αναμνήσεις, ανίκανος να επικοινωνήσει με άλλον τρόπο, πλην της σεξουαλικής βίας. Στη ζωή του μπαίνει ξαφνικά η Κλερ, μια νεαρή παρθένα που τον ερωτεύεται, με αποτέλεσμα ο Ζαν να νιώσει για πρώτη φορά την αγάπη και να αντιταχθεί στο αποτρόπαιο και απεχθές πάθος του.

GEORGIKA, Sulev Keedus, 109' Πλατεία IV 18:00

Μια πρωτότυπη ταινία που έχει σαγηνεύσει θεατές, παντού μέχρι σήμερα, με τον έντονο λυρισμό της. Με πρωτοφανή διεξοτεχνία, ο σκηνοθέτης συνθέτει μια σχέση στοργής και φιλίας, ανάμεσα σ' έναν εκκεντρικό, μοναχικό γέρο, ένα άλογο κι ένα σιωπηλό παιδί, που ζουν εγκαταλειμμένοι σ' ένα ακατοίκητο νησί, το οποίο χρησιμοποιείται ως πεδίο βολής από το στρατό και την αεροπορία.

Ανία, Cédric Kahn, 120', Παλλάς 20:00

Πρόκειται για την κινηματογραφική μεταφορά της ομότιτλης νουβέλας του Αλμπέρτο Μοράβια. Ο Μάρτιν, καθηγητής φιλοσοφίας, βρίσκεται σε κατάθλι-

ψη, μετά την εγκατάλειψή του από τη γυναίκα του. Κάτω από περίεργες συνθήκες, συναντά μια κοπέλα που θεωρείται υπεύθυνη για το θάνατο ενός ηλικιωμένου ζωγράφου. Ο Μάρτιν, συνεπαρμένος από την ιστορία της, βρίσκεται στη θέση του ζωγράφου, μπλεγμένος σε μια ιστορία πάθους με την κοπέλα.

Κόττα την Θάλασσα, François Ozon, 67', Πλατεία IV 20:30

Αυτή η, διάρκειας 52 λεπτών, νέα ταινία του Οζόν περιγράφει τον ψυχωτικό αλλά και διαστροφικό χαρακτήρα μιας νεαρής τουρίστριας, η οποία ανταποδίδει τη φιλοξενία που της προσφέρεται με μια αποτρόπαια πράξη.

Το καλοκαιρινό φόρεμα, François Ozon, 15', Πλατεία IV

Σε αυτή την ταινία ο σκηνοθέτης περιγράφει την ερεθιστική και λαμπερή προκλητικότητα της εφηβικής σεξουαλικότητας.

Χ 2000, François Ozon, 5', Πλατεία IV

Εδώ, μέσα από μια ταινία διάρκειας 5 λεπτών, περιγράφεται η σχέση δύο προσώπων, τη νύχτα της παραμονής της πρωτοχρονιάς του 2000.

IKINAI, Hiroshi Shimizu, 101', Παλλάς 22:30

Ο Hiroshi Shimizu ξεκινά θεαματικά τη σκηνοθετική του καριέρα, με μια ταινία βασισμένη σε μια σύνθετη έρευνα, πάνω στον ψυχικό κόσμο μιας ομάδας εκδρομικών, οι οποίοι ξεκινούν ένα ταξίδι με απρόσμενο τέλος. Ένα "road movie", με έκδηλες προεκτάσεις στον ψυχικό κόσμο του σύγχρονου Ιαπωνέζου. Το σενάριο ερευνά, με εύκολα αναγνώσιμο τρόπο από τον θεατή, τις ιδιαιτερότητες των κανόνων συμπεριφοράς ενός λαού, στη ζωή του οποίου τα συναισθήματα ευθύνης και αξιοπρέπειας καθορίζουν τις σχέσεις του ενός με το κοινωνικό σύνολο.

Η μπλέ ώρα, Marcel Gisler, 87', Πλατεία IV 23:00

Ο σκηνοθέτης, μέσα από την ιστορία δύο μοναχικών ανθρώπων, εξετάζει συναισθήματα, εμπειρίες και καταστάσεις, όπως αυτά του φόβου και της εκμετάλλευσης. Παράλληλα, περιγράφει τη μοναχικότητα και την απομόνωση περιθωριακών ατόμων, καθώς και τη δυσκολία τους να επικοινωνήσουν με τον έξω κόσμο. Διακρίθηκε με τη Χάλκινη Λεοπάρδαλη στο Φεστιβάλ το Λοκάρνο το 1991.

Οριακές Περιπλανήσεις

Marc Barbé

Η ταινία Η Σκοτεινιά του Φιλίπ Γκρανριέ με πρωτόγνωρο και ιδιόρρυθμο ύφος προσεγγίζει την ζωή ενός περιπλανώμενου δολοφόνου ιερόδουλων. Ολοκληρωτικά γυρισμένη με την κάμερα στον ώμο, με τον ίδιο τον σκηνοθέτη οπερατέρ, η Σκοτεινιά ξεχωρίζει στη χρήση του φωτός, η οποία ανατρέπει τους συνηθισμένους κανόνες. Το σκοτάδι για να είναι αναγνωρίσιμο χρειάζεται άπλετο φως. Βασισμένη στην πολύ καλή (εφιαλτική) ερμηνεία του νέου γάλλου ηθοποιού Μάρκ Μπαρμπέ η Σκοτεινιά προσεγγίζει μια πλευρά της ψυχολογίας ενός ασυνείδητου δολοφόνου και το σημείο που αναγνωρίζει το τρομερό επίπεδο ζωής στο οποίο βρίσκεται. Ο Μπαρμπέ έχει εμφανισθεί στην ταινία το Ημερολόγιο του Αντονέν Αρτώ, ενώ εργάζεται ως ηθοποιός θεάτρου στο Παρίσι.

Πώς αντιδράσατε όταν πρωτοδιαβάσατε το σενάριο;

Πρίν το διαβάσω μίλησα αρκετά με τον Φιλίπ. Ξεκινήσαμε από μια συνάντηση με όλους τους βασικούς ηθοποιούς με θέμα τί είναι η ταινία και γιατί μιλάει. Νομίζω πως ήταν ανήσυχος στο να μας μεταδώσει την προσωπική του ματιά στον κινηματογράφο. Έπρεπε να λάβουμε υπόψη μας ότι αυτό που κινηματογραφούμε είναι μια αναφορά μεταξύ ενός σκηνοθέτη και του ηθοποιού, και το γεγονός πως ο σκηνοθέτης κινηματογραφεί έναν ηθοποιό για να ερμηνεύσει έναν συγκεκριμένο χαρακτήρα. Αυτό πετυχαίνεται σε μεγάλο βαθμό μέσα από την προσωπική σχέση ηθοποιού και σκηνοθέτη. Πρίν διαβάσω το σενάριο γνώριζα πως δεν ήταν πρόθυμος να το σκηνοθετήσει κατά γράμμα. Για παράδειγμα οι διάλογοι στην ταινία είναι ελάχιστοι σε αντίθεση με τις οδηγίες του σεναρίου. Έβρισκα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα όσα έλεγε για τον κινηματογράφο και για τον λόγο που ήθελε να κάνει μια ταινία. Κάτι σπάνιο, γιατί συνήθως κάποιος θέλει να κάνει μια ταινία αλλά δεν ξέρει τον λόγο.

Πόσο καιρό διήρκεσαν τα γυρίσματα της ταινίας, και ποιά ήταν η προετοιμασία που κάνατε;

Τα γυρίσματα διάρκεσαν 10 εβδομάδες. Η προετοιμασία έγινε κυρίως μέσα από συζητήσεις με τον Φιλίπ Γκρανριέ. Ο Φιλίπ δεν ακολουθεί μια προσέγγιση ψυχολογική των χαρακτήρων του, αλλά κυρίως προσεγγίζει τους ηθοποιούς του προσωπικά. Μου έδωσε κάποια βιβλία να διαβάσω και μου υπέδειξε κάποιους πίνακες ζωγραφικής.

Μιλήστε μας για τις δυσκολίες που συναντήσατε στην διάρκεια των γυρισμάτων.

Υπάρχει σχεδόν σε όλες τις σκηνές μεγάλος βαθμός βίας. Είχα συχνά να κάνω με γυναίκες ηθοποιούς που ερχόταν στα γυρίσματα για μια δυο μέρες. Νιώθαμε πάντα την αμφιβολία κατά πόσο θα μπορούσε να βγει το επιθυμητό αποτέλεσμα με τις επιθυμητές αντιδράσεις. Ακόμη κι

αν έρχονται οι ηθοποιοί προετοιμασμένοι αυτό που συνέβαινε συχνά στα γυρίσματα ήταν έξω από μας γιατί ήταν κάτι πολύ βίαιο για τον εσωτερικό μας κόσμο. Έτσι έπρεπε να βρισκόμαστε σε μια κατατονική συναισθηματική κατάσταση.

Το σκοτάδι της ταινίας πόσο σας επηρέασε στη δουλειά σας;

Ήταν κάτι το επίφοβο επειδή δεν ήταν σίγουρο αν θα είχε το αναμενόμενο αποτέλεσμα στην εικόνα.

Πώς μπορείτε να εξηγήσετε το γεγονός πως ένας άνδρας ενώ σκοτώνει διαρκώς γυναίκες σταματάει στην Κλέρ επειδή είναι παρθένα;
Η εξήγηση είναι σαν ένα είδος αποκάλυψης και για τους δύο. Το σημαντικό είναι πως η κοπέλα είναι παρθένα, δεν έχει την εμπειρία της σεξουαλικότητας. Νομίζω πως ο Ζαν κατά βάθος είναι πολύ ευαίσθητος. Υπάρχει ένα σημείο αναγνώρισης πολύ σύνθετο. Εκείνος δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει τί του συμβαίνει και εκείνη ακόμη περισσότερο. Νομίζω πως τελικά ο Ζαν αναγνωρίζει από αυτήν τη σχέση το τρομερό επίπεδο στο οποίο βρίσκεται και η Κλέρ ανακαλύπτει την σεξουαλικότητα.

Χρήστος Καλλιτάσης

“Νομίζω πως η ερμηνεία ενός ρόλου είναι κάτι πολύ ευαίσθητο και περιέχει διάφορα στοιχεία πολύ απλά και αυθόρμητα του χαρακτήρα μου.”

Πάρε το κομμάτι;

Μόνο η ΕΡΤ μπορεί να σας κάνει την πιο σινεφίλ πρόταση! Για άλλη μια χρονιά είναι ο χορηγός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και σας προσκαλεί να

απολαύσετε ένα συναρπαστικό δεκαήμερο. Σας καλεί να παρακολουθήσετε το ενδιαφέρον διαγωνιστικό τμήμα, τα μοναδικά αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους

δημιουργούς, τις εκθέσεις και τις avant premiére. Για άλλη μια χρονιά η ΕΡΤ σας κάνει μια πρόσκληση, στην οποία δεν μπορείτε να πείτε όχι!

Κομμάτι του εαυτού μας

κοντά σας κάθε μέρα και νύχτα!

Κάτι αλλάζει στη ζωή της Θεσσαλονίκης...

Ψυχαγωγία και αναψυχή
διεθνούς επιπέδου!

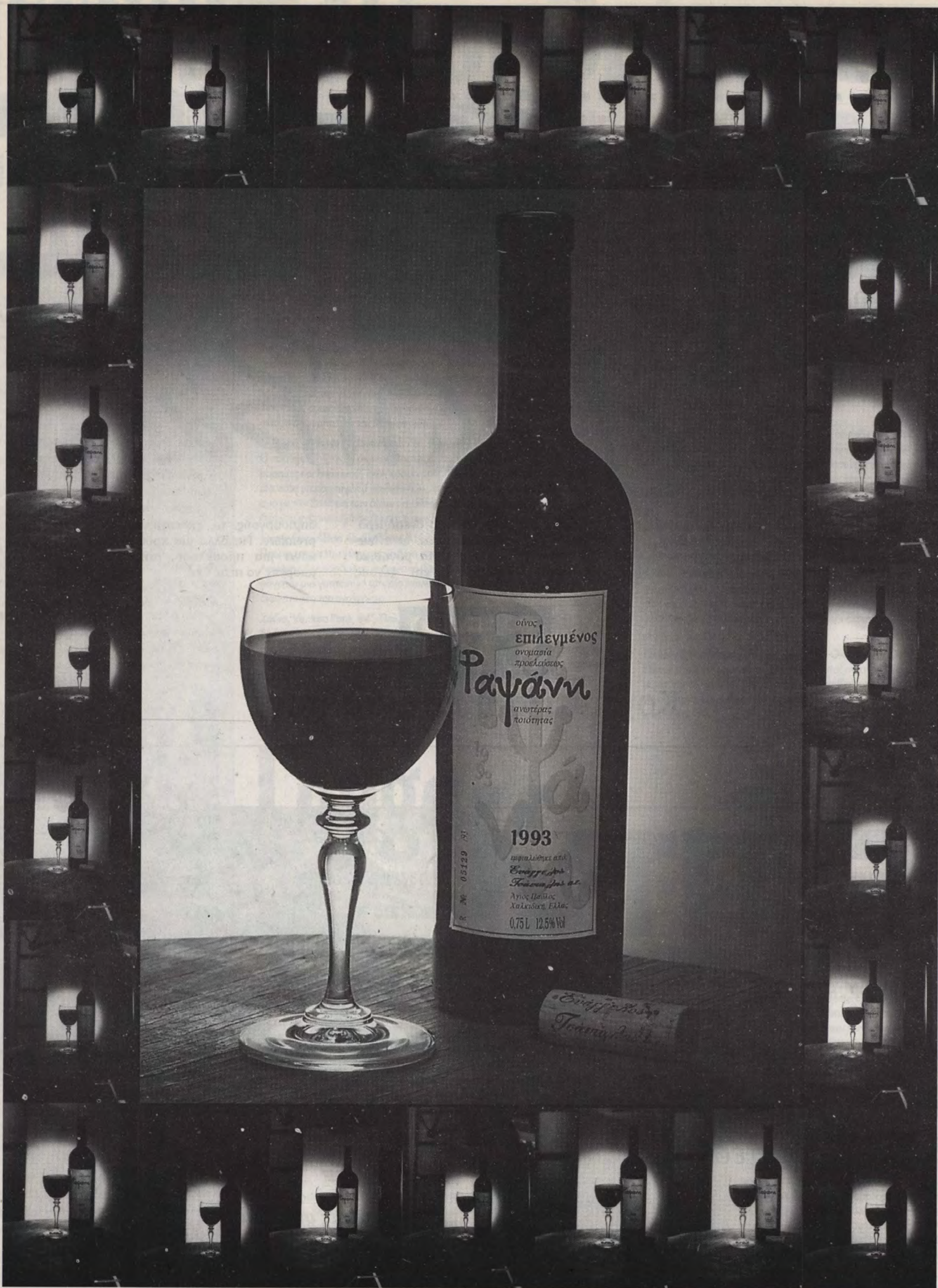
κοντά σας σύντομα!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 031 - 491 234

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τσανταλίνης
CREATOR SA

Ευάγγελος
Τσανταλίνης α.ε.

97,5 ANT Radio

BLOW

Μιχάλης Δημόπουλος

39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Νέο ξεκίνημα με νέα φιλοσοφία

μιλούν στο BLOW:

MARINA ΓΕΛΕ

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΡΟΚΚΟΣ**

MARILYN MANSON

αποκλειστική συνέντευξη:
"Όλοι έχουμε έναν star μέσα μας"

ΔΕΝ "ΠΟΥΛΑΕΙ" ΠΙΑ Ο ΤΣΕ

ΚΟΝΙΤΣΑ

extreme sports και ξεκούραση

**το τεύχος
Νοεμβρίου
κυκλοφορεί**

το περιοδικό Blow κυκλοφορεί κάθε μήνα σε 30.000 αντίτυπα

από 650 σημεία διανομής σε 18 πόλεις

**και διανέμεται
ΔΩΡΕΑΝ**

www.blow.gr

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ, ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΑΚΡΟΝ-ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ Α.Ε.Ε., ΦΡΑΓΚΙΝΗ 9, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ: 031.223161, 277994

*[Continuous Clubbing Hours]

top feeling!

TOP
104 FM

Enter
104 FM

N. ΕΓΝΑΤΙΑ 222, Τ.Κ.: 546 42 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 031.850.512

ΔΩΜΑΤΙΟ Μ Ε Θ Ε Α

◦ CAFE-WINE BAR ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟ CINEMA ◦ INTERNET STATION

◦ ΒΙΒΛΙΑ - CD - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - GADGETS ΑΠΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ◦

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: ΑΠΟ ΤΙΣ 12.00 ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΕΩΣ ΤΙΣ 2.00 ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Δωμάτιο με θέα

INFO CAFE «CINEMA»

Στον πέμπτο όροφο του κτιρίου του ΟΛΥΜΠΙΟΝ θα λειτουργήσει από φέτος ένα πρωτότυπο Cafe & Wine Bar. Σε στυλ κλασσικό αλλά χρησιμοποιώντας μοντέρνα υλικά και με θέα από το καλύτερο ίσως μπαλκόνι της πόλης, το Info-Cafe Cinema στοχεύει να γίνει πόλος έλξης και σημείο συνάντησης των κινηματογραφόφιλων της πόλης.

Πρόκειται για ένα χώρο αναψυχής που θα έχει έντονο το κινηματογραφικό στοιχείο και θα δίνει στον επισκέπτη ερεθίσματα, εικόνες και πληροφορίες για τον κινηματογράφο. Διατηρώντας την αίσθηση της διαφορετικότητας και ανεξαρτησίας από το υπόλοιπο κτίριο, θα παρέχει ταυτόχρονα σε όσους ενδιαφέρονται για το σινεμά, τη δυνατότητα για άμεση πληροφόρηση και ενημέρωση, συνδυασμένη με την απόλαυση ενός καφέ ή ενός ποτού.

Με σταθερό ηχητικό υποβαθρό κινηματογραφικής μουσικής οι θαμώνες του Info Cafe Cinema θα ζουν μια απόλυτη κινηματογραφική εμπειρία. Θα δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης και αναζήτησης πληροφοριών στο Ιντέρνετ μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών και τηλεοπτικές οθόνες θα προβάλλουν από βίντεο ταινίες, διαφημιστικά τρέιλερ, αποσπάσματα από γυρίσματα κτλ. Θα υπάρχουν επίσης στα ράφια επιλεγμένα περιοδικά και εφημερίδες για το σινεμά, ενώ σε μικρότερο χώρο του τέταρτου ορόφου, που θα επικοινωνεί άμεσα με το Cafe, θα λειτουργήσει το Βιβλιοπωλείο, όπου θα μπορεί κανείς να βρει τις εκδόσεις του Φεστιβάλ, κινηματογραφικές αφίσες, κάρτες, μουσικά cd κτλ.

Το Info Cafe Cinema και το Βιβλιοπωλείο θα λειτουργούν όλη τη μέρα, από το πρωί ως το βράδυ. Οι κάτοχοι της κάρτας μέλους του Φεστιβάλ θα έχουν έκπτωση στις τιμές κατά 25%.

Cinema Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε
τις καλύτερες ταινίες!

Spot Thompson Direct

www.heineken.nl

Η Heineken και πάλι κοντά σας με τα "Βραβεία Κοινού" στη μεγαλύτερη κινηματογραφική διοργάνωση της χρονιάς... το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Για άλλη μια χρονιά η Heineken, βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ, σας ταξιδεύει στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζητάει τη γνώμη σας για την καλύτερη ξένη ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού, καθώς και για την καλύτερη ελληνική ταινία του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου που συμμετέχει με πρώτη δημόσια προβολή στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Η αυλαία του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα είναι ανοιχτή από τις 13/11/98 μέχρι και τις 22/11/98, στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, ΟΛΥΜΠΙΟΝ 2 και ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON, όπου μπορείτε να απολαύσετε και να βραβεύσετε τις καλύτερες ταινίες. Η απονομή των "Βραβείων Κοινού" θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ, ενώ κατά τη διάρκειά του, θα έχετε τη δυνατότητα να ενημερώνεστε για τις προτιμήσεις που συγκεντρώνει κάθε ταινία καθημερινά στην εφημερίδα "Πρώτο Πλάνο". Ένα ακόμα ταξίδι στη μαγεία του cinema ξεκινάει και το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι έτοιμο να σας ξεναγήσει ... μαζί με τη Heineken.

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ορίζοντες

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ. ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Patrice

ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΠΑΡΙΣΤΑΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Τί σας προσέλκυσε στον κινηματογράφο;

Όταν ήμουν μικρή έλεγα πολλά ψέμματα κι έβρισκα πως η ζωή ήταν βαρετή. Δεν είχα τίποτα να περιγράψω στους φίλους μου και εφεύρισκε ιστορίες για να μπορώ να τους λέω κάποια πράγματα. Πιστεύω πως έχω μεγάλη φαντασία μου άρεσε από παλιά πολύ να γράφω κι αυτό με βοήθησε.

Από πού εμπνευστήκατε για την συγγραφή του σεναρίου της ταινίας Ρόζυ;

Είναι πολλά πράγματα που μ'εμπρεάσαν. Από την μια είναι μια προσωπική ιστορία. Οι γονείς μου είναι χωρισμένοι και με μεγάλωσε η μητέρα μου. Έτσι νιώθω καλά την σχέση μητέρας και κόρης. Η σκέψη της απουσίας της μου ήταν αφόρητη. Όταν χωρίσαν οι γονείς μου τα πράγματα ήταν σχετικά δύσκολα για την μητέρα μου και μένα. Επειδή έλειπε ο πατέρας χάνονταν κάποιοι βασικοί κανόνες ακόμη και η έννοια του σπιτιού. Υποφέρεis επειδή επιθυμείς να έχεις μια εξήγηση για το γεγονός, κι αυτή δεν σου δίνεται. Σου λένε πως είσαι μικρή. Χόρευα σαν τρελή μπροστά στον καθρέφτη. Από την άλλη έκανα πρόσφατα μια ταινία ντοκιμαντέρ σ'ένα αναμορφωτήριο. Προσπάθησα να μάθω γιατί τα παιδιά κάνουν τόσο αποκρουστικές πράξεις. Για παράδειγμα ένα αγοράκι 15 χρονών που γνώρισα, είχε βιάσει αρκετά κοριτσάκια. Μου εξήγησε πως ζούσε μόνος του με τον πατέρα του. Από ηλικία οκτώ χρονών, ο πατέρας του τον πίεζε να βλέπει ταινίες πορνό στο σπύτι και του έλεγε "κοίτα τις ταινίες για να μάθεις πως πρέπει να φέρεσαι στις γυναίκες, μαθαίνοντας αυτό θα γίνεις ένας πραγματικός άνδρας." Για μένα ήταν σημαντικό να γνωρίσω και να δείξω από πού προέρχεται η κακή συμπεριφορά των νέων. Δεν βρίσκω σημαντικό να δείξω την βία, αλλά προσπάθησα να δώσω μια εξήγηση για την προέλευση της βίαιης συμπεριφοράς ορισμένων νέων.

Σε τί οφείλεται κατά την γνώμη σας η βίαιη συμπεριφορά των νέων;

Οι περισσότεροι γίνονται βίαιοι επειδή αναζητούν την ταυτότητά τους. Δεν τους δίνουμε μια ταυτότητα, οι γονείς εργάζονται διαρκώς και αυτό που βλέπουμε στην τηλεόραση προβάλλει την ευκαιρία που κερδίζεται στιγμιαία. Βλέπουν τα παιδιά τις διαφημίσεις και μέσα από αυτές ο κόσμος φαίνεται πολύ όμορφος, αλλά όχι γι'αυτούς. Έτσι αντιδρούν, γιατί μπορείς να κερδίσεις ένα μικρό αυτοκίνητο κατ'ευθείαν στην τηλεόραση ή αλλιώς δεν θα το έχεις ποτέ στη ζωή σου. Ειδικά για τα παιδιά που μεγαλώνουν στα προάστια οι ευκαιρίες είναι περιορισμένες. Έτσι προσπαθούν να ονειρευθούν για να μπορούν να δραπετεύσουν από την πραγματικότητα που είναι σχετικά θλιβερή.

Τί σας έκανε να μηδενίσετε τις στιγμές που η Ρόζυ ονειρεύεται στο αναμορφωτήριο με τις στιγμές που περιγράφεται τις φαντασιώσεις της;

Η Ρόζυ βρίσκεται στον υποκειμενικό της κόσμο κι εγώ δεν πιστεύω πως υπάρχει αντικειμενικότητα. Όλοι μας επηρεαζόμαστε διαρκώς από τις σκέψεις μας. Βρισκόμαστε ο ένας απέναντι στον άλλο, αλλά σκεφτόμαστε πράγματα που μας έρχονται ξεχωριστά στον καθένα. Κάνουμε τώρα μια συζήτηση αλλά εσύ σκέφτεσαι ολοκληρωτικά κάτι διαφορετικό από αυτό που σκέφτομαι εγώ. Για μένα είναι πιο σημαντικό αυτό που αισθανόμαστε. Το αποτέλεσμα δεν έχει ιδιαίτερη σημασία αλλά η δια-

Η νέα βελγίδα σκηνοθέτις από την Αμβέρσα στην πρώτη της ταινία *Ρόζυ* επιλέγει να θίξει το σοβαρό ζήτημα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα παιδιά χωρισμένων γονιών. Η σωματική βία απουσιάζει από την αφήγηση. Η προετοιμασία της δημιουργίας της *Ρόζυ* ξεκίνησε τμηματικά πριν από τέσσερα χρόνια. Το γράψιμο του σεναρίου αλλά κυρίως η συγκέντρωση των χρημάτων χρειάστηκαν πολύ χρόνο. Τα γυρίσματα της ταινίας πραγματοποιήθηκαν σε διάστημα έξι εβδομάδων. Η ταινία ολοκληρώθηκε τον περασμένο Αύγουστο και προβλήθηκε για πρώτη φορά στο κοινό του φεστιβάλ του Τorόντο. Το έργο της Πάτρις Τόι είναι μια από τις πιο φρέσκιες παραγωγές που φιλοξενεί το φεστιβάλ. Η σκηνοθέτις θεωρεί τον Δημήτρη Εϊπίδη έναν μεγάλο κύριο του κινηματογράφου. Η επιλογή της ταινίας στο πρόγραμμα του φεστιβάλ του Τorόντο όσο και στη Θεσσαλονίκη την βοήθησαν πολύ για τη συνέχεια. Η *Ρόζυ* βρίσκεται στο σταυροδρόμι για να προβληθεί μετά την Θεσσαλονίκη στο Φεστιβάλ του Ρότερνταμ ή του Βερολίνου. Η Πάτρις Τόι προέρχεται από φτωχή οικογένεια αλλά κατάφερε να μπορεί να κάνει στη ζωή της αυτό που την εκφράζει και με τον δικό της προσωπικό τρόπο, χωρίς συμβιβασμούς.

Το

δικασία και τα περιστατικά για να φτάσεις σε αυτό. Υπάρχουν τόσες πολλές ταινίες που ξέρουμε από την αρχή πού πηγαινούν, υπάρχει μια συγκεκριμένη δομή. Ενώ στην πραγματική ζωή τα πράγματα δεν είναι έτσι. Μπορεί να σκέφτεται κάποιος κάτι, πίσω από αυτό όμως υπάρχει κάτι τελείως διαφορετικό. Γι'αυτό και οι χαρακτήρες στην ταινία είναι αρκετά σύνθετοι, δεν είναι μαύροι ή άσπροι, είναι όλοι ανοιχτοί προς τον θεατή για να τους αναγνωρίσει.

Ήθελα το όριο μεταξύ των στιγμών του ονείρου, της ζωής και των φαντασιώσεων της Ρόζυ να είναι πολύ λεπτό. Και αφήνω το μήνυμα πως το αγόρι δεν υπήρχε καθόλου. Νομίζω πως για κάποιον το να είναι τρελός ή όχι είναι δύο καταστάσεις πολύ κοντινές η μια στην άλλη. Δεν μου αρέσει να βάζω τα πράγματα σε καλούπια και να τα χαρακτηρίζω.

Αυτό που είναι παράξενο στην ταινία είναι πως οι φαντασιώσεις της μικρής Ρόζυ δεν είναι μελιστάλαχτες δεν είναι όμορφες. Πώς το εξηγείτε;

Οι φαντασιώσεις της είναι πιο τρομακτικές απ'ότι δείχνει η πραγματική της ζωή. Στην εργασία μου για το ντοκιμαντέρ με τους μικρούς σε ηλικία εγκληματίες, γνώρισα πως είναι πολύ πιο εύκολο να σκεφτούν πως η μητέρα τους είναι νεκρή παρά να πούν πως "η μητέρα μου είναι ζωντανή, μένει στην επόμενη γωνία, αλλά δεν μπορώ να την δω γιατί με ντρέπεται." Η πραγματικότητα τους κάνει κακό και γι'αυτό μέσα στη φαντασία τους κάνουν ακόμη χειρότερα τα πράγματα αλλά μ'έναν τρόπο που τους είναι κατανοητός. Η μητέρα τους δεν πηγαίνει να τους επισκεφθεί επειδή ντρέπεται να τους δει. Έτσι το να φανταστούν πως είναι νεκρή, τους είναι πιο εύκολο.

Πώς ήταν η συνεργασία σας με την μικρή Αράνκα; Πώς την διαλέξατε;

Έκανα ακρόαση από περίπου 500 κοπέλες, ανάμεσα τους ήταν η Αράνκα. Για μένα ήταν φανταστική η συνεργασία μας, είναι πιο απλό το να δουλεύω με μια κοπέλα που δεν έχει κινηματογραφηθεί ποτέ παρά με έμπειρους ηθοποιούς. Είναι πιο φυσική, αυθόρμητη και αγνή. Συναντώ δυσκολίες στη συνεργασία μου με πραγματικούς ηθοποιούς επειδή υποφέρουν από τους κανόνες. Υποφέρουν από την επιθυμία τους να θέλουν να ερμηνεύσουν έναν ρόλο κι εγώ δεν θέλω να προσποιούνται. Μου αρέσει οι ηθοποιοί να είναι ανδρώπινοι και όχι να παριστάνουν τους ανθρώπους.

Σκεφτόσαστε κάποια άλλη ταινία όταν προετοιμάζατε την Ρόζυ;

Είμαι μια φανατική θαυμάστρια του Κέν Λόουτς. Νιώθω κατά κάποιον τρόπο σαν μια μαθήτριά του. Με συναρπάζει το γεγονός πως μπορεί μέσα από τον κινηματογράφο να διηγείται μια ιστορία που είναι εκπληκτική και ταυτόχρονα οι ταινίες του είναι ένας μικρός καθρέφτης για μας για να δούμε στην καρδιά μας και για να προβληματιστούμε στις αξίες της ζωής. Μου αρέσει το έργο κι άλλων σκηνοθετών όπως του Μιχάλλοφ και του Κισλόφσκι.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόσης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι	ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ	ΠΑΛΛΑΣ	ΠΛΑΤΕΙΑ Ι	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙV
13:30 Greek Film Festival ΧΑΙΡΕ ΓΙΤΟΝΑ HAIRE GITONA Greece / 1997 KRIONAS APOSTOLOS O.V. Greek 66'	16:00 Tribute Kurosawa ONEIRA KONNA YUME O MITA Japan / 1990 O.V. Japanese 119'	16:00 N.H. Main Programme BITZIA DIRTY Canada / 1997 SWEENEY BRUCE O.V. English 94'	14:00 Cinema Treasures Revisited ΞΥΠΟΛΗΤΟ ΤΑΓΜΑ XIPOLITO TAGMA Greece / 1954 GREGG TALLAS O.V. Greek 90'	15:30 Tribute Loach ΠΑΤΡΙΔΑ FATHERLAND UK / W. Germany / France / 1986 O.V. English 111'	17:00 Balkan Survey BAΓΚΝΕΡ WAGNER Bulgaria / 1998 SLABAKOV ANDREY O.V. Bulgarian 110'	16:00 N.H. Main Programme ΣΟΥΖΙ ΟΥΑΖΙΝΓΚΤΟΝ SUZIE WASHINGTON Austria / 1998 FLICKER FLORIAN O.V. German • English subtitles 85'
14:45 Out of Competition Η ΛΟΥΛΟΥΔΟΥ ΤΟΥ ΜΕΝΤΕΤΙΝ LA VENDEDORE DE ROSAS Colombia / 1998 GAVIRIA VICTOR O.V. Spanish • English subtitles 120'	18:30 Tribute Loach ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΖΩΗ AFTER A LIFETIME UK / 1971 O.V. English 75'	18:00 N.H. New French Cinema ΣΚΟΤΕΙΝΙΑ SOMBRE France / 1998 GRANDRIEUX PHILIPPE O.V. French • English subtitles 112'	15:30 Greek Film Festival Η ΓΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ I GONIA TON PARADISSOU Greece / 1998 VOUDOURI LENA O.V. Greek 97'	18:00 Tribute Loach LADYBIRD, LADYBIRD UK / 1994 O.V. English 101'	19:10 Balkan Survey ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ NEOSKEIVANA SETNJA Bosnia / 1997 LUNEL FRANCOIS O.V. Bosnian • English subtitles 87'	18:00 N.H. Main Programme GEORGICA GEORGICA Estonia / 1998 KEEDUS SULEV O.V. Estonian • English subtitles 109'
17:00 Greek Film Festival ΟΙ ΑΡΙΘΜΗΜΕΝΟΙ I ARITHMIMENOI Greece / 1998 O.V. Greek 102'	20:30 Tribute Koundouros ANTIGONE ANTIGONE Greece / 1994 O.V. Greek 30'	20:00 N.H. New French Cinema ΑΝΙΑ L'ENNUI France / 1998 KAHN CEDRIC O.V. French • English subtitles 120'	17:30 Greek Film Festival ΗΠΕΙΡΟΣ EPIROS Greece / 1998 STASINOS STRATOS O.V. Greek 77'	20:00 Tribute Loach ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ LAND AND FREEDOM UK / 1995 O.V. English 110'	21:00 International Competition Η ΤΗΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ LAST NIGHT Canada / 1998 McKELLAR DON O.V. English 93'	20:30 N.H. 3x3 Francois Ozon ΚΟΙΤΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ REGARDE LA MER France / 1997 O.V. French • English subtitles 67'
19:30 International Competition ΤΟ ΞΕΚΟΥΜΠΩΜΑ KNOFLIKARI Czech Republic / 1997 ZELENKA PETR O.V. Czech - English • English subtitles 100'	19:00 IΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ IPHIGENIA IN TAURIS Greece / 1992 O.V. Greek 50'	22:30 N.H. Main Programme ΙΚΙΝΑΙ IKINAI Japan / 1998 SHIMIZU HIROSHI O.V. Japanese • English subtitles 101'	19:10 Greek Film Festival ΟΥΛΟΙ ΕΜΕΙΣ, ΕΦΕΝΤΗ OULI EMIS, EFENDI Greece / 1998 VARDAROS LEONIDAS O.V. Greek 108'	22:30 Tribute Pollet ΣΤΟ ΠΕΡ ΛΑΞΕΖ AU PÈRE LACHAISE France / 1986 O.V. French 13'	23:00 Balkan Survey ΟΙ ΠΑΗΓΕΣ RANE Yugoslavia / 1998 DRAGOCJEVIC SRDJAN O.V. Serbian • English subtitles 103'	23:00 N.H. 3x3 Marcel Gisle Η ΜΠΛΕ ΟΡΑ DIE BLAUE STUNDE Germany / 1991 O.V. German/French 87'
21:00 Greek Film Festival ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ I FOTOGRAFI Greece / 1998 KOUNDOUROUS NIKOS O.V. Greek/English 110'	22:30 Tribute Loach Ο ΘΥΡΟΦΥΛΑΚΑΣ THE GAME KEEPER UK / 1980 O.V. English 84'	23:30 Greek Film Festival ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ I FOTOGRAFI Greece / 1998 KOUNDOUROUS NIKOS O.V. Greek - English 110'	21:30 I.C./Greek Film Festival ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΑΡΟ ΤΙΝ ΑΚΡΙ ΤΙΣ ΠΟΛΙΣ GIANNARIS KONSTANTINOS O.V. Greek - Russian 94'	23:00 Balkan Survey ΟΙ ΠΑΗΓΕΣ RANE Yugoslavia / 1998 DRAGOCJEVIC SRDJAN O.V. Serbian • English subtitles 103'	23:00 N.H. 3x3 Marcel Gisle Η ΜΠΛΕ ΟΡΑ DIE BLAUE STUNDE Germany / 1991 O.V. German/French 87'	23:00 N.H. 3x3 Marcel Gisle Η ΜΠΛΕ ΟΡΑ DIE BLAUE STUNDE Germany / 1991 O.V. German/French 87'
23:30 Avant-Premieres ΜΠΟΥΛΓΟΥΡΟΦ BULWORTH USA / 1998 BEATTY WARREN O.V. English 107'						

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Σύντομο εργοβιογραφικό

Γεννημένος στη Νέα Υόρκη, ο Άλαν Τζ. Πάκουλα ξεκίνησε στο Χόλλυγουντ γύρω στα 20 του χρόνια, ως βοηθός παραγωγής στην Paramount. Η αξία του φάνηκε για πρώτη φορά στην ταινία του 1957 *Fear Strikes Out*, μια πραγματική ιστορία του μπέιζμπολ, που σημάδεψε και το κινηματογραφικό ντεμπούτο του Άντονι Πέρκινς. Το 1962 έκανε την παραγωγή της μεταφοράς στη μεγάλη οθόνη του θεατρικού έργου του Χάρπερ Λι *To Kill a Mocking Bird*, που χάρισε Όσκαρ στον Γκρέγκορι Πεκ. Επτά χρόνια αργότερα έκανε το σκηνοθετικό του ντεμπούτο, με το *The Sterile Cuckoo* (με την Λίζα Μινέλλι). Συνέχισε να κάνει ταινίες με "πρώτα" ονόματα και χειροκροτήθηκε τόσο από κοινό όσο και από κριτικούς. Στις μεγάλες του επιτυχίες περιλαμβάνονται τα: *Klute* (με την Τζέιν Φόντα), *The Parallax View* (με τον Γουόρεν Μπέντντ), *All The President's Men* (με τους Ντάστιν Χόφμαν και Ρόμπερτ Ρέντφορντ), *Sophie's Choice* (με την Μέριλ Στριπ) και *Presumed Innocent* (με τον Χάρισον Φορντ). Το *The Pelican Brief* (με την Τζούλια Ρόμπερτς), και το περσινό *The Devil's Own* (με τους Χάρισον Φορντ και Μπραντ Πιτ), ήταν από τις πιο πρόσφατες δουλειές του. Ενώ οι ταινίες του συχνά κέρδιζαν Όσκαρ, ο Πάκουλα είχε προταθεί για τρία βραβεία -ένα ως παραγωγός (*To Kill a Mocking Bird*), ένα για σκηνοθεσία (*All The President's Men*) και ένα για σενάριο (*Sophie's Choice*)- ποτέ όμως δεν κέρδισε κανένα.

Της Σύνταξης

Ο θάνατος του Alan J. Pakula

ΡΗΓΜΑΤΑ ΜΕ ΣΚΙΕΣ ΚΑΙ... ΣΙΩΠΗ!

Σκοτώθηκε το πρωί της Πέμπτης, 19 Νοεμβρίου, σε ένα φορτικό αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Ο σκηνοθέτης βρισκόταν στον αυτοκινητόδρομο του Λονγκ Άιλαντ, όταν ένας μεταλλικός σωλήνας, που βρισκόταν στο δρόμο και τον χτύπησε ένα άλλο αυτοκίνητο, έσπασε το παρμπρίζ και τον χτύπησε στο κεφάλι. Ο Άλαν Πάκουλα έχασε τον έλεγχο του αυτοκινήτου του, πετάχτηκε από το δρόμο και καρφώθηκε σ' έναν φράχτη. Ο θάνατός του ανακοινώθηκε σε ένα κοντινό νοσοκομείο. Άφησε πίσω τη γυναίκα του Χάννα και τα τρία θετά του παιδιά.

Ο Άλαν Τζ. Πάκουλα δεν... κατοικεί πλέον εδώ. "Φεύγοντας" με καθαρά κινηματογραφικό τρόπο σ' ένα τρομερό αυτοκινητιστικό δυστύχημα με θάνατο σκληρό και παράδοξο, έδωσε και την τελευταία του κατάθεση εικόνων. Υπήρξε ένας πρωτοπόρος της πολύπλοκης και σύνθετης αφήγησης. Έδωσε στον ακαδημαϊκό αμερικάνικο κινηματογράφο ζωγόνες πνοές, συναρμολόγησε εικόνες με διαφορετική ροή, ως πρωτοπόρος πλησίασε στην ευρωπαϊκή αντίληψη για την έβδομη τέχνη. Το σινεμά του προοριζόταν για "μαζική ψυχαγωγία" αλλά διατηρούσε και αποστάσεις από τα τυπικά μοντέλα. Οι περισσότερες ταινίες του ήταν "συναρμολογημένες" από θράυσματα εικόνων, στιγμές ασυνέχειας, δημιουργικές ελλείψεις και νύξεις. Κάποιες στιγμές νόμιζες πως η αφηγηματική μηχανή ανακόπτεται πλήρως, δεν ανασαίνει, πέφτει στο κενό· κι όμως, αυτό το θαυμαστό κενό γεννούσε μια ολόκληρη σειρά προτάσεων και γεγονότων. Θαύμαζα το πολύπλοκο μοντάζ με το οποίο συνέθετε αυτή την ασυνέχεια που ζητούσε επίμονα τη δική μας συνενοχή, με άρνηση της υπερβολής στην αναπαράσταση και κωδικά σημεία επαφών με τον θεατή. Η φωτογραφική αντίληψη στις ταινίες του δημιουργούσε μια "κολώδη" αίσθηση. Το ντεκόρ να κυριαρχεί και οι άνθρωποι να επιπλέουν και να παρυσούνται από τα γεγονότα, τη "λάσπη". Στην *Υπόθεση Πάραλλαξ* θαυμάστη παρμένει η χρήση του χρώματος (διεύθυνση φωτογραφίας Γκόρντον Γουίλις) ως πρόγνωση, ως οδηγό σημείο για το τι θα συμβεί μετά, με τη μινιμαλιστική μουσική του Μάικλ Σμωλ να υφαίνει ένα δίκτυο απειλής. Λευκό όπως ο θάνατος, πράσινο όπως η μούχλα και η διάβρωση. Το τέλος από την *Υπόθεση Πάραλλαξ* είναι ένα κόμμι για την ανθολογία του σινεμά. Λευκό θανάτου και πυροβολισμός, συ, μακρινό πλάνο ντυμένο στα καφέ της συσκότισης στο Κογκρέσο. Στην *Εξαφάνιση* πλησίασε πολύ στο σινεμά του Μπουνιουέλ, αρσείωσε τους αφηγηματικούς ρυθμούς και χρόνους, "ελευθέρωσε" την ηθοποιία της Φόντα, έσπειρε ρήγματα στην αφήγηση. Στο πολύ καυτό *Όλοι οι άνθρωποι του προέδρου* έπαιξε κυρίως με τη μυθοποίηση ενός ντοκουμαντέρ (η ζωή στην εφημερίδα) και κάποιες στιγμές ελευθέρωσε τους μηχανισμούς του φόβου. Γνώριζε καλά πως ο μεγάλος δημιουργός κάνει μεγάλο θρίλερ φιλιμάροντας ΜΟΝΟ τον φόβο και όχι το... φόντο. Στην *Εκλογή της Σοφί* και στην *Αγωγή* και πάλι η γραφή των ενώσεων θραυσμάτων εικόνων κυριαρχεί και ξεφεύγει από τα κλισέ του αμερικανικού σινεμά. Στον *Αθώο μέχρι αποδείξεως του εναντίου* φιλιμάρει ιδίως τη χαρτογραφία ενός απεισμένου από τη διαστροφή- προσώπου. Στο *Pelican Brief* θυμάται την *Υπόθεση Πάραλλαξ*. Συνθηκολογεί κάπως, τον καταλαβαίνουμε, τα νάνις είναι αδυσώπητα. Στον *Τρομοκράτη* δηλώνει παρών και πάντα έτοιμος, σκηνοθετώντας τη βία που μπορεί να 'χει και αγγελικό πρόσωπο. Έφυγε στα 70 του υπερασπιζόμενος -έτσι και με υποχωρήσεις- το μοντέλο του σινεμά που αγάπησε και αγαπήσαμε, που υπήρξε ένα όχημα γεμάτο σκιές και σιωπή...

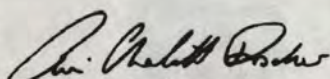
Αλέξης Ν. Δερμεντζόγλου

Αγαπητέ επισκέπτη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου,

Η Ford Motor Hellas είναι υπερήφανη που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, το οποίο πραγματοποιείται στην όμορφη και ιστορική πόλη της Θεσσαλονίκης, δίνει την ευκαιρία για το λανσάρισμα του νέου Ford Focus.

Η Όπερα-Πολυθέαμα του Peter Greenaway -100 αντικείμενα που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο- καθώς και η αναδρομική προβολή και η έκθεση των σύγχρονων έργων του, ταυτίζονται με το πνεύμα του νέου διακεκριμένου αυτοκινήτου της Ford. Το Ford Focus ουσιαστικά εκφράζει μια νέα εποχή για τη Ford -προοδευτικός και μοντέρνος σχεδιασμός, τέλεια οδηγική συμπεριφορά, εσωτερικοί χώροι που θα θέσουν νέα πρότυπα για τα αυτοκίνητα της κατηγορίας του και φυσικά ασύγκριτα επίπεδα ασφάλειας.

Έχω τη χαρά να σας καλωσορίσω σε αυτή τη νέα εποχή της Ford και στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ann-Charlott Fischer
Γενική Διευθύντρια
Ford Motor Hellas A.E.B.E.

fordfocus

Γιώργος Χωρ Από τη Νομική στο θέατρο

Κινείστε και από τις δύο πλευρές του Ατλαντικού, στο Χόλιγουντ και στην Ευρώπη. Πώς κρατάτε αυτήν την ισορροπία; Δεν υπάρχει ισορροπία στον κόσμο, γενικώς στον δικό μου κόσμο. Πήγα στην Αμερική γιατί μου άρεσε το σενάριο του Τζων Κάρπεντερ (*Απόδραση από το Λος Άντζελες*) και έμεινα εκεί γιατί ο στζέντης μου πίστευε ότι το να πηγαίνω για μικρά διαστήματα (δηλαδή για δεκαπέντε μέρες κάθε λίγο και λιγάκι) δεν ήταν αποτελεσματικό και ήθελε να μείνω. Ήταν μια καλή ιδέα να μάθουν και τα παιδιά μου πώς είναι η Αμερική, η πατρίδα της μητέρας τους. Έμεινα εκεί, πήγα σε πολλά ραντεβού, συνεργάστηκα σε πολλές παραγωγές, σε υπερπαραγωγές και... δεν μου άρεσε τίποτα. Δεν είχα κίνητρο.

Ωστόσο η εμπορική επιτυχία που είχαν οι παραγωγές αυτές ήταν ικανή για μια καριέρα σε mainstream ταινίες. Στις ταινίες του mainstream είναι μεγάλος ο ανταγωνισμός. Πρέπει να είσαι με τη σωστή σκέψη, με τη σωστή ψυχολογία στο σωστό μέρος, πρέπει να το κυνηγάς. Πρέπει βασικά να το θέλεις. Αν δεν το θέλεις δεν γίνεται τίποτα. Ετσι κατάλαβα πολλά πράγματα για την Αμερική και τη ζωή εκεί πέρα. Αν έπρεπε να κάνω κάτι εκεί θα έπρεπε πραγματικά να καθίσω και να χτίσω κάτι. Δεν μπορούσα ξαφνικά να φτάσω έτσι και να πουλήσω αυτό που ξέρω να κάνω υποδυόμενος διάφορους τερορίστες, Σέρβους ανάλογα με τη μόδα. Σέρβο ή Ιρακινό.

Συνήθως οι "ξένοι" στο Χόλιγουντ προορίζονται για τέτοιους ρόλους και σε αυτό

συμβάλλει βέβαια και η προφορά. Δε νομίζω να ίσχυε όμως αυτό και για σας.

Αν με ακούσει κάποιος να μιλάω πράγματι αναγνωρίζει ότι δεν είμαι Αμερικάνος, αλλά δεν μπορεί να αναγνωριστεί η κατάγωγή μου. Φαίνεται όμως ότι σίγουρα είμαι από κάπου αλλού. Γιατί όμως να επιλέξουν εμένα και όχι έναν Αμερικάνο για ένα ρόλο αν δεν είμαι σταρ; Με άλλα λόγια αν δεν είμαι box office. Αν είμαι box office θα με βάλουν να παίξω τον πρόεδρο της Αμερικής με accent ισπανικό. Το box office είναι ο μεγαλύτερος σκηνοθέτης -όχι ο μεγαλύτερος, ο πιο ισχυρός. Βέβαια όλος ο κινηματογράφος δεν είναι το Χόλιγουντ, υπάρχει και ο ανεξάρτητος κινηματογράφος. Αυτός με τη σειρά του είναι ένας γαλαξίας ανοργάνωτος και για να μπεις σε αυτόν πρέπει να μείνεις πολύ καιρό, να γνωρίσεις κόσμο, να μπεις από την μικρή πόρτα. Ενώ στο Χόλιγουντ υπάρχει δέσμη για τους ξένους, αλλά για να κάνουν τους bad guys. Για παράδειγμα, είχα ξεκινήσει να προετοιμάζομαι για να παίξω στο *Ζορό* με σκηνοθέτη το Ροντρίγκεζ που τελικά όμως δεν τα βρήκε με τον Σπίλμπεργκ και άλλαξε ο σκηνοθέτης. Μια ταινία όπως ο *Ζορό* θα μου άρεσε να την κάνω. Είναι μια ταινία διασκεδαστική. Αυτό που με εκνευρίζει είναι να σε βάζουν να παίζεις σε ταινία προπαγάνδας που ούτε οι ίδιοι δεν καταλαβαίνουν ότι είναι προπαγάνδα, όπου απλώς συμπτωματικά οι κακοί είναι Ρώσοι, Κινέζοι, Ιρακινοί και πάει λέγοντας. Αυτό με εκνευρίζει και ακόμα περισσότερο το γεγονός ότι γι' αυτούς είναι απλώς ένα στόρι.

Ματιές στα Βαλκάνια

Βάγκνερ (Wagner)

του Andrey Slabakov (Βουλγαρία, 1998)

Μια μέρα (ή μάλλον μια νύχτα) από την ζωής της Ελένας, αφηγείται η ταινία του 38χρονου Βούλγαρου σκηνοθέτη. Εργαζόμενη σε ένα εργοστάσιο που έχει το όνομα *Wagner* (στην ταινία ακούγεται μουσική από όπερες του Βάγκνερ) η πρωίδα βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να δει το όνειρό της να γίνεται πραγματικότητα: επιτέλους αποκτά δικό της σπίτι! Ένα απόγευμα του Νοεμβρίου, για πρώτη φορά, πηγαίνει να το δει. Αποκαμωμένη από την κούραση αλλά πάντα γεμάτη από ευτυχία, αποκοιμείται στο καινούριο της σπίτι. Όταν ξυπνήσει είναι ήδη πολύ αργά. Πεινασμένη περι-

πλανιέται μέσα στην νύχτα, αναζητώντας ένα κομμάτι ψωμί. Γνωρίζει τους γείτονές της: κλεισμένος ο καθένας στον κόσμο του, προσπαθεί με κάθε τρόπο να επιβιώσει. Η ζωή τους και τα απαιτά ιδανικά τους καθορίζονται από τις επιθυμίες των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης και από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης. Το τέλος αυτής της περιπλάνησης βρίσκει την Ελένα σε μία παράξενη θέση: έχει βρει το κομμάτι ψωμί που αναζητούσε αλλά έχει χάσει ότι είναι πιο πολύτιμο για αυτήν: την δουλειά της και το διαμέρισμά της. Όμως τώρα η Ελένα είναι για πρώτη φορά ελεύθερη! Διαδραματιζόμενη ο' έναν αφηγητή που αφήνει τον χρόνο να περάσει, η αφήγηση χαρακτηρίζεται από την υπέρβαση των ορίων του χρόνου και από την ανάμειξη φανταστικών με πραγματικών στοιχείων (μία επιρροή -μαζί με τις χορευτικές φιγούρες των κεντρικών ηρώων- από τον Κουτουρίτσα). Μία κωμωδία (αλλά και μία τραγωδία) του παράλογου, αυτή η ασπρόμαυρη ταινία παρουσιάζει, μέσα από μεταφορές, μία εικόνα της καθημερινής ζωής στην Βουλγαρία του σήμερα. Τα προβλήματα της έλλειψης στέγης, τροφής και επικοινωνίας κυριαρχούν και καθορίζουν την πορεία της αφήγησης. Επιλέγοντας, σκηνοθεσία, ένα δρόμο που πολλές φορές οδηγεί στον σουρεαλισμό και στην υπερβολή κάνει σαφή τον στόχο της: την αποκάλυψη της συλλογικής αυταπάτης που κυριαρχεί στην ζωή της σημερινής Βουλγαρίας.

Δ.Μ.

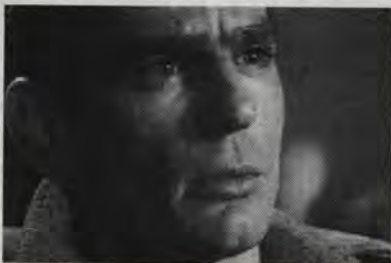
Απροσδόκητη περιπλάνηση (Neocekivana setnja)

του Francois Lunel (Βοσνία, 1997)

Μια μικρή περιπέτεια κρύβεται πίσω από τα γυρίσματα αυτής της ταινίας -μία περιπέτεια ικανή να αποτελέσει το σενάριο για μία άλλη ταινία. Καλοκαίρι του 1993, το Σερράγεβο περνά μία από τις τραγικότερες στιγμές του: πολιορκημένο απ' όλες τις πλευρές και αποκλεισμένο από τον έξω κόσμο. Θέρετρο των μαχών του πρόσφατου εμφυλίου αποτελεί έναν κάθε άλλο από φιλόξενο τόπο για γύρισμα ταινίας. Αυτό τον χώρο ο Γάλλος σκηνοθέτης Francois Lunel και ο Βόσ-

νιος ηθοποιός Senad Basic, θα επιχειρήσουν να τον μετατρέψουν σε θέρετρο για την πράξη του κινηματογράφου. Μετά από την υπερπήδηση όλων των εμποδίων που οι πολεμικές συνθήκες έθεταν, τα γυρίσματα τέλειωσαν τον Ιούλιο του 1994. Η μεταφορά των αρνητικών από το Σερράγεβο στο Ζάγκρεμπ της Κροατίας για επεξεργασία υπήρξε μια πραγματική Οδύσσεια. Τελικά σχεδόν 5 χρόνια μετά η ταινία ολοκληρώθηκε. Με προϊστορία στα ντοκιμαντέρ, ο 29χρονος σκηνοθέτης Francois Lunel επέλεξε ως θέμα για την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, μία ερωτική ιστορία. Ο κεντρικός ήρωας βρίσκεται σε μία παράδοξη θέση για κάτοικο του πολιορκημένου Σερράγεβο: αναζητά απεγνωσμένα μέσα στα συντρίμια της πόλης το πρόσωπο του ερωτικού του πόθου. Όταν το βρει θα βρεθεί αντιμέτωπος με την απόρριψη και θα βιώσει την απογοήτευση του έρωτα. Η σύλληψη του από την αστυνομία, αλλά και η ασταθής ψυχολογική του κατάσταση φέρνει το τέλος πιο κοντά... Έχοντας ως φόντο την ζωή μέσα στην πολιορκημένη πόλη, ο σκηνοθέτης αφηγείται μέσα από την φόρμα μίας ερωτικής ιστορίας, τις μικρές τραγωδίες της καθημερινότητας: ο' αυτήν την ταινία η αναζήτηση νερού γίνεται ένα επεισόδιο της ζωής στην πόλη άξιο να κινηματογραφηθεί. Έτσι οι προθέσεις του σκηνοθέτη γίνονται άμεσα φανερές: ενδιαφέρεται να περιγράψει με το ύφος ενός ντοκιμαντέρ την εσωτερική ανάγκη των ανθρώπων για απόδραση από τον ασφυκτικό περιβάλλον της εμπόλεμης ζωής.

Δ.Μ.

Παράθυρο στην Ασία

Jayaraaj

σκηνοθέτης της ταινίας *Το θέατρο του Θεού* (Ινδία, 1997)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ: Η ταινία είναι μία διασκευή του *Θελλου* του Σαϊξπηρ χρησιμοποιώντας στοιχεία από το *Theggam*, μία μορφή παραδοσιακής τέχνης που υπάρχει στην περιοχή που γυρίστηκε η ταινία: στην Keral, μια περιοχή της νοτιοδυτικής Ινδίας. Το *Theggam* είναι ένα είδος τελετουργικού χορού, όπου οι χορευτές μόλις φορέσουν τις μάσκες τους, μόλις μακιγιαριστούν θεωρούνται θεοί. Έχουν μεγάλο κύρος και εξουσία στην τοπική κοινωνία: οι άνθρωποι έρχονται και ζητάνε την ευλογία τους, τις συμβουλές τους, του εξομολογούνται τα μυστικά τους. Όταν έχει μακιγιαριστεί ένας ηθοποιός του *Theggam* αποκτά αμέσως δύναμη και εξουσία: γίνεται ένα σεβαστό πρόσωπο για την τοπική κοινότητα και οι άνθρωποι έρχονται για να του μιλήσουν για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και να τους ρωτήσουν τι πρέπει να κάνουν.

Όμως όταν ένας ηθοποιός του *Theggam* βγάλει το κουστούμι του ρόλου του, μόλις αφαιρέσει την μάσκα του τότε γίνεται ξανά ένας απλός άνθρωπος. Στο ίδιο πρόσωπο λοιπόν συνυπάρχει το θεϊκό στοιχείο και το ανθρώπινο. Υπάρχει λοιπόν ένας είδος δικασμού, στον ηθοποιό του *Theggam*: ανάμεσα στην θεϊκή του ιδιότητα -όταν συμμετέχει στην τελετουργία- και στα αισθήματα που βιώνει ως απλός άνθρωπος.

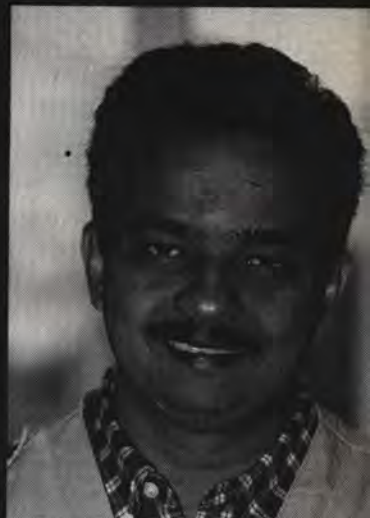
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΙΕΡΑ ΤΟΥ ΩΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Είχα δουλέψει αρκετά χρόνια ως σκηνοθέτης στον εμπορικό κινηματογράφο της χώρας μου. Όμως ήρθε κάποτε η στιγμή που αντιλήφθηκα ότι δεν έκανα τίποτε ουσιαστικό και απλώς κέρδιζα χρήματα. Έτσι ξαφνικά άλλαξα εντελώς. Απομακρύνθηκα λοιπόν από το εμπορικό κύκλωμα και έγινα ανεξάρτητος παραγωγός. Αποφάσισα να γυρίσω ταινίες που να μιλάνε για τα πραγματικά και αληθινά συναισθήματα των ανθρώπων, μ' ένα τρόπο όμως καλλιτεχνικό. Παράλληλα αποφάσισα να προωθήσω τις ταινίες με τον ίδιο τρόπο που προωθούνται οι ταινίες του εμπορικού κινηματογράφου.

Η ταινία είχε τεράστια επιτυχία όταν προβλήθηκε στις αίθουσες: συγκεκριμένα στην περιοχή που γυρίστηκε η ταινία στην Keral (Νοτιοδυτική Ινδία) προβλήθηκε για περίπου εκατό μέρες το ίδιο χρονικό διάστημα που προβλήθηκε και η ταινία *Titanic* (ε.τ. *Τιτανικός*). Και οι δύο ταινίες έκαναν στην περιοχή περίπου τον ίδιο αριθμό εισιτηρίων.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΑΙΞΠΗΡ: Νομίζω ότι αν μια ταινία μιλά για τα αληθινά και πραγματικά συναισθήματα που βιώνουν οι άνθρωποι, τότε αυτή είναι πετυχημένη και καλλιτεχνικά και εμπορικά. Ο Σαϊξπηρ είναι κλασικός και πάντα επίκαιρος ακριβώς γιατί τα συναισθήματα που περιγράφει είναι συναισθήματα αιώνια και παντοτινά. Η ζωή αλλάζει, οι κοινωνικές συνθήκες μεταβάλλονται, όμως αυτά τα συναισθήματα που βρίσκουμε στα έργα του Σαϊξπηρ, παραμένουν αναλλοίωτα από τον χρόνο και υπάρχουν παντού και πάντοτε.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Μ' αρέσει η Ελλάδα. Έχω μελετήσει την αρχαία ελληνική φιλοσοφία και βρίσκω ότι υπάρχουν ομοιότητες και αρκετά κοινά σημεία με την αρχαία ινδική φιλοσοφία. Επίσης παλαιότερα είχα μελετήσει την αρχαία ελληνική τραγωδία και τους αρχαίους ελληνες τραγικούς συγγραφείς. Ο Μέγας Αλέξανδρος εξακολουθεί να είναι στην χώρα μου ένας θρύλος, ένα μυθικό πρόσωπο.

Δημήτρης Μπάμπας

φάς

και μετά στον κινηματογράφο

Θεωρείτε τον εαυτό σας περισσότερο κινηματογραφικό ή θεατρικό ηθοποιό;

Οχι δεν είμαι καθόλου κινηματογραφικός. Προέρχομαι από το θέατρο. Στο σινεμά μπήκα τώρα τελευταία, το 1988 με το *Μαχαμπαράτα*, η πρώτη ταινία που έκανα με τον Πίτερ Μπρουκ. Μετά ήρθε η *Γαλλική επανάσταση*, ο *Κολόμβος*, η ταινία του Πάντζη, η Λουκία Ρικάκη, γερμανικές και ισπανικές ταινίες. Το σινεμά είναι αρκετά πρόσφατο για μένα.

Μεγαλώσατε στη Γαλλία;

Εκεί γεννήθηκα. Μιλώ αρκετά καλά τα ελληνικά. Με ένα κείμενο σαν ηθοποιός μπορώ να τα βγάλω πέρα φωνητικά και γραμματικά. Εχω όμως μικρότερο περιθώριο στον αυτοσχεδιασμό. Γιατί σε κάτι που δεν είναι σχεδιασμένο μπορεί να βγει λάθος στη γλώσσα -οταν πρόκειται για λεκτικό αυτοσχεδιασμό. Πάντως εγώ φροντίζω να υπάρχει μια έκκληση στο γύρισμα και το περιμένω και από τους άλλους. Είναι ένα ξύπνημα, ένα ερέθισμα. Μπορεί βέβαια και να μη βγει. Πάντα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα για αυτοσχεδιασμό, κάτι που μπορεί να σου προσφέρει ο άλλος, που δεν το πρόσφερε στην προηγούμενη λήψη και εσύ πρέπει να μπορείς να ανταποκριθείς.

Γίνετε ηθοποιός από πρόθεση ή προέκυψε στην πορεία;

Προέκυψε. Ήμουν στο πανεπιστήμιο, έχοντας διαλέξει σπουδές στη νομική. Βέβαια είχα άλλους σκοπούς: μάλλον ρομαντικούς. Ήθελα να μάθω τα νομικά για να γυρίσω τον κόσμο. Πολύ ρομαντικές ιδέες. Μου βγήκανε ξυνές όταν είδα την πραγματικότητα. Ειδικά στη σχολή που ήμουν γιατί εκεί ήταν όλοι οι φασίστες. Τότε στα μέσα της χρονιάς είπαν σε ένα φίλο μου ότι σε μια δραματική σχολή τους λείπανε άντρες και υ-

πήρχε η δυνατότητα για εξετάσεις στη μέση της χρονιάς. Είπαμε γιατί να μην δοκιμάσουμε; Σιγά-σιγά αρχίσαμε να κάνουμε figuration, μετά μερικούς μικρούς ρόλους, το μικρό χαρτζιλίκι άρχισε να γίνεται μεγαλύτερο και ύστερα από έξι μήνες βρέθηκα με ένα ρόλο. Αρχισα να γυρίζω τη Γαλλία και να γνωρίζω τη ζωή του θεάτρου που πραγματικά με γοήτευσε. Και τελικά ήταν αυτό που ήθελα και το ταξίδι συνεχίστηκε. Εργαζόμουν και σπούδαζα μαζί. Είχα καθηγητή τον Βιτέζ, πράγμα που με βοήθησε πολύ. Έκανα με τον Αραμπάλ "*Creation de piece d' Arrabal*", περιθωριακό θέατρο, Comedie Francaise, απ' όλα. Είχα τη μεγάλη τύχη να συναντήσω στο δρόμο μου τον Πίτερ Μπρουκ με τον οποίο συνεργάστηκα έξι χρόνια. Για μένα ήταν ο καλύτερος τρόπος που μπορώ να φανταστώ για να κάνει κανείς θέατρο. Ήταν τα πιο ικανοποιητικά χρόνια για μένα.

Συνέντευξη: Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

REAL PEOPLE. British director Ken Loach very eloquently, and simply, outlined the basic elements of good cinema with his answers to a series of questions at a packed news conference yesterday. "I hate films about beautifully dressed people who have no visible means of support. Work, or the absence of work, determines our lives. You cannot understand people without knowing what they do," he said. Loach said it was important for a director to be true to people he or she is filming and to have respect for them. "If you don't want to see them exploited, you have to challenge the system. You cannot make a film about ordinary, working people without a political view," he said. Loach added that "when you talk about politics, people hang a label around your neck" although without an ideology you have "no map or compass." The director also expressed the belief that "you do your best work when your ideas inform but you don't become dogmatic."

DRUGGED. Loach, whose latest film "My Name Is Joe" (1998, 105 mins, Great Britain) is set in a depressed Glasgow area, believes curbing unemployment is the only way to rid society of drugs. "I think there's quite a lot of hypocrisy in talk about drugs. Clearly drugs become prevalent in areas where there is unemployment, but a lot of times the issue is taken as if it exists in a vacuum. Drugs are within the social environment and a key element is unemployment. We won't deal with drugs until we deal with unemployment," he said.

CASTING ABOUT. Loach rarely uses big name stars in his films - although it's something he doesn't rule out. "With every film, you start with a blank sheet of paper. For me it's quite important that the audience accepts that the character on screen are who they say they are," he said. Peter Mullen, who plays Joe, was an actor he had worked with a few years ago on another film but after seeing close to 200 people decided Mullen had a quality for the character of Joe that other actors did not.

GROUP SHOT. Costas Giannaris's film about the dark side of the migrant experience created a bit of a stir when a journalist questioned why in "Apo tin akri tis polis" (From The Edge Of The City, 1998, 94 mins, Greece) he had focused solely on the seemier side of the Black Sea Greeks' experiences. "I was interested in the group," the director said. "It's a hard-core crew. I wasn't interested in [portraying] the life of a family man. I took some elements of their lives and made them more cinematic. Actually the film is mild compared to reality." In "From The Edge Of The City" Giannaris hones in on a group of people who are Greek by descent "but not really part of Greek society." The film presents six parallel stories, tightly edited to heighten the tension. "Content determines form and form determines content," said Giannaris when asked why he used such fast-cut edits.

POETIC LIGHT. Lena Voudouri was the second director at this year's Thessaloniki Film Festival to find inspiration in the turn-of-the-century literary figure Alexandros Papadiamantis. In a program note Voudouris says that "Gonia tou paradissou" (A Corner of Paradise, 1998, 97 mins, Greece) for the writer

FIRST Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο SHOT 39th THESSALONIKI FILM FESTIVAL SATURDAY 21 NOVEMBER 1998 N. 44

Cinema Addictions

was not either his native island of Skiathos nor Athens which suffocated him "but the place where the dead travel, where children forgive the father that tied them down, and where barren women give birth." As to Papadiamantis's relevance for today's society, Voudouri said it was in "his interest in shedding light on rather unimportant events, thus unveiling an entire world." Papadiamantis, she added, is closer to Aristotle than the Renaissance in his depiction of the world because "he does not give emphasis to the internal." The other film that inspired by a Papadiamantis novel is Efthymis Hatzis's "Ta rodina akroyialia" (Shores Of Twilight), with some gorgeous cinematography by Panayiotis Klidas.

ANTIGONE AREVISITED.

Veteran director Nikos Koundouros had the first screening yesterday of his latest film, "I fotografi" (The Photographers, 1998, 110 mins, Greece) about a team

of photojournalists who covering a civil war. The movie, he said, is based on the myth of Antigone and resistance to authority and raises the same issues as the Sophoclean tragedy but in a contemporary context. "The Photographers" was filmed in Greece, Jordan and Syria "and the images are all taken from what you can see everyday on television by simply turning on the news," Koundouros said.

GOOD V EVIL. Dimitris Eipides said the New Horizons section sought to add another dimension to the festival program this year by not only screening independent American productions but by going to their source. The result was an invitation to the independent production company Good Machine to come to the festival with a program of screenings and a roundtable under the theme "In the shadow of the beast." Explaining how the company came about, co-founder and chairman Ted Hope said it was really a case of "necessity being the mother of invention. We could never find enough money to make our movies so we had to come up with new ways to make them." Good Machine, he added, grew out of his experiences

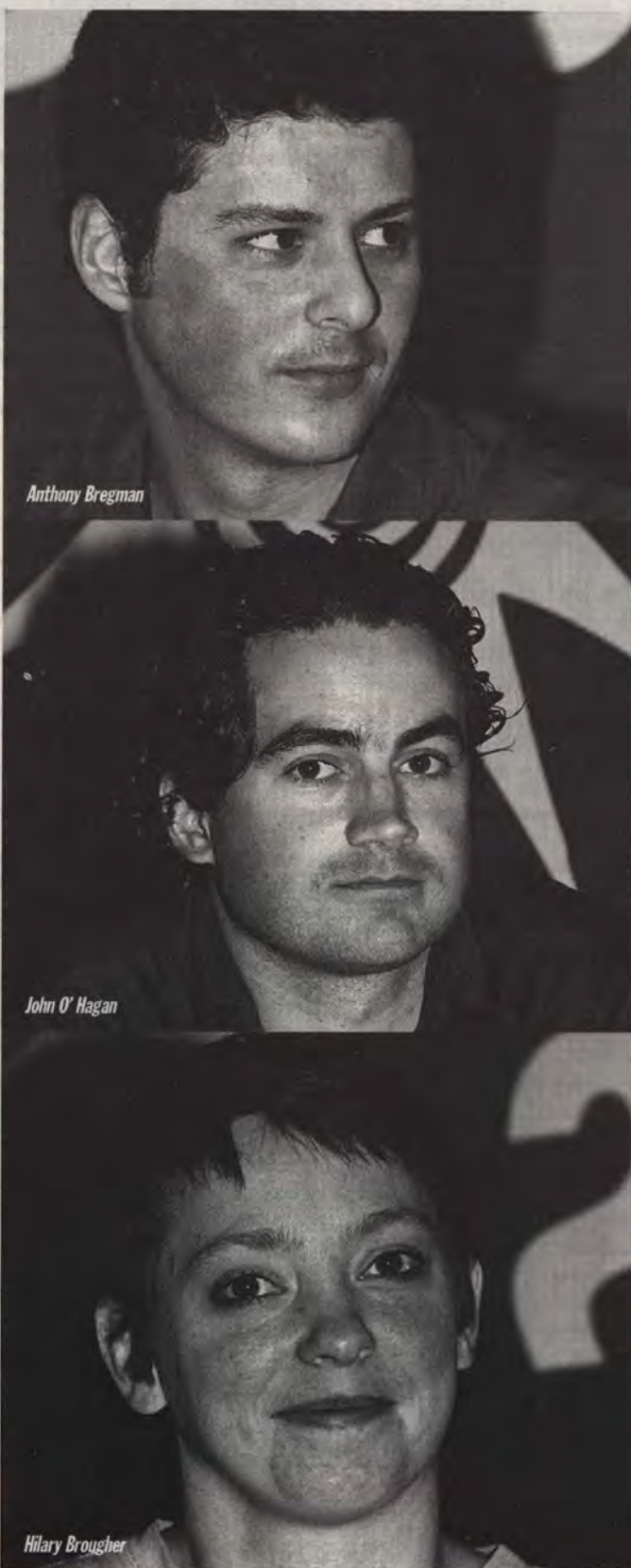
making "The Unbelievable Truth" with Hal Hartley - a film that took 11 days to shoot and was bankrolled with consumer loans to purchase computers. Good Machine productions screened during the festival include Tom Noonan's "What Happened Was...", Hilary Brougher's "The Sticky Fingers of Time," Hanna Weyer's "Arresting Gena," and John O'Hagan's "Wonderland."

LAST NIGHT. What would you do if you knew the world would end tomorrow - or tonight even. It's a question everyone has grappled with - seriously or not - and the subject of Don McKellar's dark comedy "Last Night" (1998, 90 mins, France-Canada) being screened in the international competition.

FILM GEMS. Greg Tallas died in 1993, leaving a legacy of several films, screenplays and other works including the 1948 "Siren of Atlantis." One of the Greek American's best known films is "Barefoot Battalion" (1953, 80 mins, bw, Greece) which tells the story of 160 kids kicked out of their reformatory by the Nazis. Don't miss the screening this afternoon as part of the Cinema Treasures Revisited program.

QUOTE/UNQUOTE. "The important question about a film is not how but why. How you make a film is determined by why you want to make it." British director Ken Loach.

Diane Shugar

Anthony Bregman

John O'Hagan

Hilary Brougher

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 44 ΣΑΒΒΑΤΟ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,

ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΖΑΡΔΟΝΗ/ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ, ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

95.8
FM
1179 ΝΙΣΣΙΑ

TV
FM
100.5

88
FM
100.5

TOP
FM
100.5

92.8
FM
100.5

93.1
FM
100.5

FM
100.5

FM
100.5

FM
100.5

FM
100.5

FM
100.5

FM
100.5

ΚΟΙΝΩΝΙΑ 95.1 FM